

The Project Gutenberg eBook of Korven kaikuja: Hengellisiä lauluja, by Efraim Jaakkola

This ebook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this ebook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you'll have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

Title: Korven kaikuja: Hengellisiä lauluja

Author: Efraim Jaakkola

Release date: May 2, 2011 [EBook #36019]

Language: Finnish

*** START OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KORVEN KAIKUJA: HENGELLISIÄ LAULUJA ***

Produced by Tapio Riikonen

KORVEN KAIKUJA

Hengellisiä lauluja

Kirj.

EFRAIM JAAKKOLA

Ei Jumalalle kelpaa ihmiseltä muuta kuin ihmisen kelvottomuus.

Turku, G. W. Wilèn ja Kumpp. kirjapaino, 1888.

LAULUJEN LUETTELO:

N:o

68. Ah, kuinka ihmeellisesti 52. Armon lapset ahdistetut 54. Auta, Jesus, uskomahan 38. Ei muuta kuin 27. Ei niin huonoa 36. En paeta voi, Jumala 62. Hartaasti halua sydämen' 51. Hengelliset matkaajat 37. Henki julkein 55. Herra tässä paikassa 25. Herää, herää, älä makaa 63. Hyvin Herra kaikki teki 20. Hän, Jesus, on alku 24. Itse olet, ihminen 15. Jesus on mun terveyteni 5. Jesus sielun tavara 10. Jesukselle olkoon kiitos 16. Jesuksen kiitos, kunnia 18. Jesuksen kuolo katkera 44. Jo tänään, sielunen 61. Joka luottaa Herraan taivaan 8. Jos nähdä saisin kerran 26. Jos sä Hengen uutisista 2. Jos sä olet minussa 58. Jumala on rakkaus 14. Jumalalle olkoon kiitos 41. Kaikkinaisen kiusauksen 39. Ken Jumalast' ei luovu 53. Kerjäläiset hengelliset 69. Kiitos Herran, joka tuulee 50. Koska loppui kirkkovoos

19. Koska lupaat, armaan' 21. Kristityn vain nimi kyllä 64. Kyllä Herra huolen pitää 48. Käänny, käänny, syntinen 32. Maailman korpea matkustaissa 29. Mailma, sinust' eron ottaa 33. Mieli mull' on kirjoittaa 22. Monet määkiväiset ei 6. Mun rauhani, leponi Jesus on vain 46. Murheella muistan elämäni 59. Mä kaikkeni: sieluni, ruumihini 35. Mä olen suuri syntinen 30. Niin moni taivaan-toivonsa 47. Nyt ihmettä tuhlaajapojasta kuulkaa 42. Oikea uskon elämä 3. Oi, kuin olet suloinen 13. Oi, sä köyhä sielu kurja 28. Onneton on käsi se 4. Pelikaani poveaan 11. Riemuitkaamme suuresti 66. Ruumihini riemuitsee 57. Sanastasi kiitän sua 45. Sanoa tahtoisin 40. Sielu rukoilee 12. Sinä raukka syntinen 17. Sinä olet, Herra Jesus 65. Sitä suloisuutta, oi 49. Sodassa olen ollut 23. Sovinnosta soittaen 43. Surulliset Siionin 1. Tule, Henki taivainen 56. Tänne, Jesus, sanaas pyhää 60. Usko on se kirkko 7. Vaikka kunne kuljen, käännyn 31. Vapaakaupunkihin viiteen 67. Veisatkaamme 34. Voi, kuin nekin vaarass' on 9. Älä usko järkeä

ALKULAUSE.

Tässä lasketaan maailman korpea matkustavan käteen ennen häntä taivaalliseen Kaanaasen päässeeseen, aivan innollisen matkamiehen, Efraim Jaakkolan, laulamia hengellisiä lauluja, opetukseksi, lohdutukseksi ja kehoitukseksi matkan vaivoissa; sillä

"Laulua hän tarvitsee
Riemuksensa täällä,
Taivaan tietä kulkeissaan
Surun sumusäällä."

Näitä lauluja ovat sanotun hengellisen runoilijavainajan omaiset ja hengenheimolaiset mitä suurimmalla innolla, hartaudella sekä kunnioituksella käyttäneet. Mutta suuremman yleisön käytettäväksi ei niitä ole tähän saakka edes tarjottu muita kuin joku laulun, painettuna n.s. arkkiveisujen joukkoon. Syynä on ollut se, ett'ei niitä alkuperäisessä muodossaan ole sopinut painaa, ne kun ovat melkein puhdasta Efraim Jaakkolan kotoseudun murretta, ja hänen kotonsa oli Uudellakirkolla, noin puoli peninkulmaa Udestakaupungista, siis maamme sillä äärellä, missä katkotuinta kieltä puhutaan. Tässä muutamia elämäkerrallisia tietoja hänestä:

Uudenkirkon pitäjän Orivon kylän Jaakkolan isännällä Erik Erikinpojalla ja hänen vaimollaan Maria Erikintyttäreellä oli kolme poikaa, Efraim, Erik ja Josef, ja kolme tytärtä, Maria, Adonika ja Annaliisa. Runoilija Efraim Erikinpoika syntyi Toukok. 27 p. 1791. Nuoruudessaan oli hän muun muassa palveluksessa eräällä ruotsalaisella värjärillä Udessakaupungissa ja oppi siellä Ruotsin kieltä. Pienen ajan oli hän myös ollut merimiehenä, jolloin hän sukunimenään käytti Orre-nimeä. Merimatallaan hän jäi joksikin aikaa Saksaan asumaan ja oppi siellä Saksan kieltä sekä puutarhan hoitoa. Venäjän kieltä hänen myöskin sanotaan taitaneen. Naimisissa hän oli Johanna Heikintyttären kanssa, joka oli syntynyt Toukok. 10 p. 1790. Heillä ei ollut yhtään lasta. Vuonna 1834 kuoli runoilijan isä ja Jouluk. 8 p. 1848 hänen puolisonsa. Hän itse kuoli Toukok. 29 p. 1857. "Elämäkertani" nimisessä laulussa mainitsee hän viimeiseksi Kolminaisuuden päivän ja lopettaa sen laulunsa kiitoksella kolmeyerhteiselle Jumalalle, ja hän myös haudattiin Kolminaisuuden päivänä, 7 p. Kesäkuuta.

Hänen jumalisuutensa oli yleensä tunnettu. Kun hän käveli Udessakaupungissa puutarhurin saksat kädessään, niin katupojat sanoivat, häntä osoitellen: Tuo on se äijä, joka syntejä leikkaa; — hyvin kuvaava lause hänestä, sillä hän ei juuri syntiä säälinyt. Uskonnollisissa mielipiteissään hän liittyi enemmän Renqvistiläisiin kuin Hedbergiläisiin. Yksinomaan Renqvistiläinen hän ei kuitenkaan ollut; vaan hänestä sopinee paraiten sanoa, että hän oli kasvanut täydeksi mieheksi, Kristuksen täydellisen varren mitan mukaan, mieheksi, jota eivät kaikkinaiset opetuksen tuulet vietteleet ja horjumaan saaneet. Hän oli luonteeltaan vilkas ja ajatuksiltaan vapaa. Hän käytti puheessansa sananlaskuja ja sopivaa leikkiä. Jos yöllä joku runollinen ajatus syntyi hänen päässänsä, joku runonsäe tahi muu sellainen, niin hän nousi ylös sitä heti kirjoittamaan; sillä aamulla ei hän sitä enää olisi muistanut. Hänellä kerrotaan olleen melkoinen kirjavarasto, josta muut läheiset lainaskelivat kirjoja, ja kuolemansa edellä hän teki määräyksen, että kukin lainaaja sai omanansa pitää sen tai ne kirjat, jotka kullakin sattuiivat olemaan lainassa hänen kuollessaan. Vanhoina päivinä hän alkoi kunakin päivänä kirjoittaa lauseen tai pari uskonnollisia mietteitään vihkoon, jolle nimeksi hän pani: "Joka päivä jotain", ja kirjoitti siihen vielä elonsa viime aikoinakin, vaikka hän silloin oli melkein sokea. Hän oli ainakin vanhuudessaan ehdottoman raitis eikä myös polttanut tupakkaa. Kahvia hän vihasi eikä maistanutkaan sitä, vaan sanoi sen synnyttävän vesitautia, johon tautiin hän itse kuitenkin kuoli. Jossakin seurassa, jossa kahvia runsaasti juotiin, puhkesi hän kerran sanoihin: "Kahvia juodaan Niin paljon kuin tuodaan, Ja turmellaan ruumis Niissä vesissä kuumissa". — Maanviljelyksen ohessa oli hän uuttera ja taitava puutarhan hoitaja. Omaan taloonsa hän perusti suuren puutarhan, ja Uudenkirkon kirkon ympärillä olevat puut ovat hänen istuttamiaan.

Tämän kirjoittaja, kauan asiata ajateltuaan, rohkeni vihdoin ryhtyä vaikeaan mielityöyönsä: kokoomaan noita jo melkein unohduksiin joutuneita Jaakkolan lauluja sekä muodostamaan niitä kirjakielen sääntöjen mukaisiksi. Tässä nyt ovat tuon työn tulokset. Varmaankin on monta ansiokasta laulua jo kokonaan hukunut; sillä runoilijan kuolemasta asti on aika saanut niitä rauhassa hajoitella, eikä hän itsekään eläissään tainnut niitä pitää tarkasti koossa muualla kuin muistossaan, josta hän niitä sopivissa tilaisuuksissa vilkkaalla nuotilla lauloi ja sai siten ystävänsä niihin mielistymään ja niitä ulkoa muistamaan. Ainoaksi todistukseksi siitä, kuinka Unholaan joutumaisillaan nämät laulut ovat olleet, mainittakoon, että pisin näistä ei ole ollut saatavissa muualta kuin erään miehen muistosta, jossa se on säilynyt niiltä ajoilta, jolloin hän sitä Jaakkolan on laulavan kuullut.

Jaakkolan laulujen ystävät soisivat, että ne painettaisiin aivan siinä muodossa, jossa hän itse on niitä laulanut. Mutta sehän on ihan mahdotonta; sillä muodon täytyy olla sellaisen, että muutkin niitä käsittäisivät ja että ne uusiakin ystäviä saavuttaisivat. Mitä lukua muutoin muodosta onkaan! Muuttukoon se kuinka hyvänsä, jos *sisältö ja henki* vain muuttumatta ovat; sillä

"Virret muut ne vanhenee;
Karitsaa vain yhä
Uusin virsin kiittelee
Herran Siion pyhä."

Näiden laulujen kokooja rohkenee toivoa, että nämät tässä uudessakin puvussaan saavat hartaita ystäviä. Ainakin se ainoa henkilö, eräs kirjallisella alalla perehtynyt ja tunnettu seurakunnan opettaja, joka nämät tässä muodossa on nähnyt ja arvollisia muistutuksia näihin tehnyt, on näihin hyvin mielistynyt, miten näkyy hänen seuraavasta lausunnostaan, jonka hän on antanut luvan julkaista:

"Jaakkolan laulut ovat mielestäni *hyviä*. Tuota kallista totuutta, että Jesus Kristus on syntivelkamme maksanut ja että Hänessä on maailma Jumalan kanssa sovitettu, on autuuden perustuksena saarnattava ja opetettava; sillä *muuta perustusta ei taida yksikään panna*. Sen totuuden vankalla pohjalla näyttää Jaakkolakin olevan. Mutta se autuaallinen totuus ei ole milloinkaan esitettävä kurittavana ja hempeänä evankeliumina, jommoisena ei sitä Uudessa Testamentissäkään ole esitetty, vaan sellaisena pyhänä taivasten valtakunnan evankeliumina, joka vaatii meitä itsiöllisen armon omistamiseen, sydämen työhön ja Jumalassa eletävään elämään. Mutta se elämä on rukouksen-elämää; sillä rukouksessa, niin sanoakseni, tykkii tuon ylimaailmallisen *valtakunta*-elämän valtasuoni. Jaakkolan lauluissa kuulee tuon valtasuonen tykyttävän — ilmaus, jota tän'aikaisissa hengellisissä lauluissa ja laulukokoelmissa useinkin puuttuu, ne kun kyllä tosin nousevat runollisessa mielikuvituksen rikkaudessa ehkä Jaakkolan lauluja korkeammalle; mutta lausetavan luontevuudessa ja suolon viljelemisessä eivät seuraa suoraan Raamattua likimainkaan niinkuin nämät laulut. — — — Nämät Kaiut ovat siksikin huomiota ansaitsevia, että ne ovat jälkikaikua siitä vakavasta ja todenperäisestä Johanneksen-äänestä, jota muutama vuosikymmen takaperin kaikui kautta korpien ja salojen, vaikuttaen hengellistä herätystä Suomen kansassa. Silloin tuommoinen Johanneksen ääni, huutavaisen ääni, kuului 'korvessa', missä henki-elämän kasvullisuus silloin oli kuoleman ja näivettymisen tilassa. Ääni kuului kautta koko Suomen maan; ja jos monin paikoin korpi ja erämaa nyt iloitsee, niin älköön ilossa unhotettako niitä vakavia ääniä, jotka pasuunan tavalla huusivat ja herättivät 'Herran kansan' sen horrostilasta. Tämä Johanneksen-ääni opetti herättämiänsä *rukoilemaan*, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa; mutta samalla kuin se painoi ihmisen maahan Herraa kumartain rukoilemaan, samassa opetti se kohoovin silmin katsomaan ylös mäkihin ja osoitti yletyillä käsillä Jumalan Karitsaa, joka kantaa ja pois ottaa maailman synnit. — Tältä kannalta (luulisin) on Jaakkolankin 'Kaikuja' katseltava; ne ovat kasvaneet senaikuisen herätyksen hedelmällisestä maaperästä, onpa niissä todella paljo jo kukkaan puhjennuitakin, vieläpä hengen hedelmiäkin. Niissä kuvastuu hengen elämän elimellistä kehkeymistä (Mark. 4: 26-29) siemenestä alkain hedelmän tuleentumiseen asti. Mutta se elämä on metsäkukan vaatimatonta elämää, joka kehittyy metsän huminassa ryhmyisen hongan juurella Jumalan vapaassa ilmassa. Ei tee metsäkukka terää niin kaunista ja prameaa kuin puutarhan ruusu, mutta tarkastelevalle silmälle kuvastaa se luonnon sopusointua yhtä hyvin kuin keinollisesti viljelty ruusukin, jopa 'linna', tuo vähäpätöisen näköinen kasvi lemun suloisuudessa voittaa komeat puutarhan kukat. — — Korven kaiku kulkee jylhain vuorien poikki, tuuheain metsäin läpi, ja vehreäin nurmien yli se kantaa luonnon teeskentelemätöntä sointua; ei se pyri kilpailemaan urkujen ihanain sävelten kanssa, ei pyri se innostamaan hetkeksi juhlailevia ihmisiä häikäisevän valoisissa saleissa — ei, se kaikuu vaan, se kaikuu kautta korven, huomauttaen vaeltajalle, että ... kaiku kiirii, herättää, saa kaipaamaan, antaa aavistuksia, panee arvoituksia, rauhoittaa ... on ääni, *huutavan* ääni korvessa.

"Siinä mielestäni on jotenkin lausuttu Jaakkolan laulujen merkitys. Ne ovat todella korven kaikuja, kuulukoon kaiku vielä, kuulukoon moniin sydämiin, kuulukoon todistukseksi, että 'Huutava' on Suomen kansalle huutanut ja vieläkin äänensä kuulua antaa!

"Hyvä olisi, jos niille lauluille sopisi jollakin tavoin nuotin ilmoittaa."

Lopuksi pyydän lausua sulimmat kiitokset niille jalon runoilijavainajan sukulaisille, tuttaville ja naapureille, jotka ovat olleet avullisina näiden laulujen kokoon saamisessa sekä elämäkerrallisia tietoja hänestä antaneet. Vasta mainittua näiden laulujen taitavata tarkastajaa pyydän myös täten sydämellisesti kiittää; sillä ilman häntä olisi näihin muutamia pahojakin virheitä jäänyt.

Lähtekööt siis nyt nämät Korven Kaiut vanhoja ystäviensä tervehtimään ynnä uusia etsimään, ja tulkoot nämät monelle korpimatkailijalle uskolliseksi toveriksi ja olkoot siten heille Jumalan avulla ijankaikkisesti parhaaksi!

Korven Kaikujen kokooja.

1.

Vaeltakaamme Hengessä!
Gal. 5: 16.

(Sävel: Jolla raitis ruumia on).

Tule, Henki taivainen,
Taivahasta alas!
Sydämeni vaivainen
Lämmitä ja valas!
Tule, lahjain antaja!
Tule, köyhäin isä,
Sielun paras tavara,
Lohdutusta lisää!

Heltehessä virvoitus,
Töissä lepo näytä!
Itkeväisten kirvoitus,
Toivoni Sä täytä!
Sinä pyhin valkeus,
Täytä sydänpohjat,
Uskovaisten odotus,
Anna Hengen lahjat!

Tule, sielun virvoitus,
Lepo nääntyneiden!
Tule, köyhäin rikkaus,
Koto väsyneiden!
Tule, elon uudistus,
Rakkauden tuli!
Tule, sielun puhdistus!
Tule, armon tuuli!

Tule, rauhan antaja,
Itkuss' ilo jalo!
Murheelliset lohduta,
Vaipuneiden valo!
Anna uskon vahvistus,
Autuas loppu anna,
Anna toivon todistus,
Taivaan iloon kann!

2.

Minun ystäväni on minun,
ja minä olen hänen.

Jos Sä olet minussa,
Niin mä olen Sinussa,
Rakkain Jesus!

En mä muuta halaakkaan,
Kun vain sinuss' olla saan,

Kallis Jesus!

Sinä olet tavarain,
Sinua mä halaan vain,
Herra Jesus!

Sinussa on iloni
Suloisin myös toivoni,
Kaunein Jesus!

Sinä olet turvani,
Sinust' elää uskoni,
Hyvä Jesus!

Sinä olet rakkaus,
Rakkauden perustus,
Hurskas Jesus!

Sinä olet lohdutus,
Sinä olet huvitus,
Vakaa Jesus!

Auta viheliäisiä
Armon kerjäläisiä,
Armias Jesus!

Kirvoit' uskon elämää,
Ett'en Sinusta vain jää,
Puhdas Jesus!

En mä seuraa sinua,
Jos et vedä minua,
Laupeas Jesus!

En myös päästä Sinua,
Jos et siunaa minua. (1 Moos. 33: 26)
Siunaa, Jesus!

Kuoloon asti minua
Maailmasta erota,
Auta, Jesus!

3.

Ei terveet tarvitse
parantajaa, vaan sairaat.

Oi, kuin olet suloinen,
Jesus rakas, armainen:
Sylissäsi kannat, (Jes. 40: 11)
Suuta vielä annat (Ps. 2: 12)
Häijyn syntisen!

Kyll' on syntisiä, vaan
Kaikki eivät tuntemaan
Pysty rakkauttas,
Suurta sulouttas.
Mist' tuo tulleeekaan?

Siitä, että syntinen
Mielessään on entinen
Eikä mielellänsä
Myönnä sydäntänsä
Pesäks syntien.

Hänellä on povessa
Pyhytt' omatekoista,

Hyväelee tätä
Eikä tule hätä
Hälle turvasta. (Jes. 38: 17)

Joka tuntee sydämen,
Kuinka se on saastainen,
Hän on ahkerana
Avun hakijana,
Kunnes löytää sen.

Tuota kiirein kulkevaa
Jesus vastaan kiiruhtaa,
Sylissänsä kantaa,
Suuta vielä antaa,
Armoin armahtaa.

4.

Herra on meidän Kuninkaamme,
Hän meitä auttaa.

Pelikaani poveaan
Repii rikki - kerrotaan —,
Ruoaks antaa poikasten
Verens oman lämpöisen.
Tähän riennän riemuiten
Vertaamahan Jesuksen.

Jesus rakkaudesta
Avata soi rintansa.
Siitä saan nyt imeä
Jesukseni nimeä;
Siit' ei imeä voi muu
Kuin elävän uskon suu.

Minä olin hädässä
Ryöväritten kädessä,
Ei leviitta, pappikaan
Mua tullut auttamaan;
Tältä Kuninkaalta vain
Hädässäni avun sain. (Luuk. 10: 30-35)

Monet vielä varoittaa:
"Älä huoli kirjoittaa
Juutalaisten Kuningas!" (Joh. 19: 21)
Jotta he sais kunnias;
Mutta minä laulan vaan
Kunniata Kuninkaan.

Vedä, Jesus, minua,
Nähdäkseni sinua
Kuninkaana Siionin
Kaupungissa Saalemin! (Ilm. K. 19: 16)
Siellä ijät' ilosta
Veisaan sulle kiitosta.

Jesus, rakas Josua,
Minua nyt johdata,
Kun ei Mooses huolikkaan...
Ei hän oikein kuollutkaan,
Kosk' ei häntä haudata,
Vaan hän makaa laaksossa. (5 Moos. 34: 6, Juud. 1: 9)

Laakso — se on poveni.
Vielä nyt hän herääpi,
Jos en aina ahkeraan

Syntejä mä kartakkaan.
Pian hän mun tuomitsee,
Kun vain vian huomaitsee.

Käskee kansan kivittää,
Kansasta pois hävittää. —
Surkea on asia,
Uskovaisten seurasta
Sielu pois jos suljetaan,
Herrasta erotetaan!

5.

Minä olen A jo O,
alku ja loppu.

(Sävel: Ole, sielun', iloinen).
(Tahi: Herra, Luoja taivasten).

Jesus sielun tavara,
Ilon aarre avara,
Kaikki kaikissa Hän on,
Lohdutus myös loputon.

Jos ken mailmaa rakastaa,
Tyydytystä ei hän saa:
Kallis veri Jesuksen
Tyydyttääpi parhaiten.

Vihamies jos viekkaasti
Vihaa, vainoo, sortaapi,
Jesus auttaa tuskista,
Synnin, kuolon kahleista.

Sairaus jos saavuttaa,
Tauti tahtoo vaivuttaa,
Jesus, paras lääkäri,
Tehdä taitaa terveeksi.

Joskin köyhyys kauhistaa,
Onnettomuus ahdistaa,
Jesus antaa yltäiset
Ruoan ja muut tarpehet.

Jos maanpakoon joutuisin
Taikka muihin murheihin,
Jesus muistaa murheessa,
Varjoo siipeins suojassa,

Jos mun pilkkaa, häpeää
Täytyy kestää kipeää,
Jesus auttaa kärsimään,
Kantamaan ja kestäämään.

Hunaja ja metonen
Ma'un antaa suloisen,
Makeus vain verraton
Rakas Jesuksen on.

Siis, oi, Jesus, sulhasein,
Sua halaa sydämein,
Sielu, suu ja kieleni
Ikävöi sua hartaasti.

Jesus ilo korvissain,
Silmissäni Jesus vain,
Jesus maku kielessäin,

Jesus kukka kädessään.

Jesus ruokan', juomani,
Jesus kiitosvirteni,
Jesus kallein osani,
Ystävänä, ylkänä.

Jesus rakas, laupeas,
Kautta kipus, kuolemas
Terveyttä sieluun tuo,
Mulle ilo taivaan suo!

6.

Kuolema, kussa
on sinun otas?

Mun rauhani, leponi Jesus on vain:
Mä Jesuksen kuolosta elämän sain. (1 Piet. 2: 24)

Se sielun ja ruumiin riemuittaa,
Kun syntinen Häntä nyt nautita saa. (Joh. 6: 51-58)

Nyt murhe ja vaikea valitus jää,
Kun jäsen mä olen, ja Hän on pää. (Es. 4: 15; 5: 23)

Pää nousi, ja nousevi ruumis muu;
Siit' on ilo sieluni, veisaa suu. (1 Kor. 15: 20-22, 55-57)

Kas, rikkahat, viisahat jäävät taa,
Vaan vaivainen syntinen armon saa. (1 Kor. 1: 26-28, Luuk. 1: 53)

Ken Jesuksess' on, hän elohon jää, (Joh. 14: 19)
Kun Jesus on elämän herra ja pää.

7.

Ilman minua te ette voi mitään tehdä.

(Sävel: Ellös ole, ihmisparka).

Vaikka kunne kuljen, käännyn,
Niin mä näännyn
Ilman Herraa Jesustain;
Joka avunpyyntiin juoksee
Muiden luokse,
Sielunsa hän hukkaa vain.

Älä uskotonna estä,
Ett'ei pestä
Jesus sydäntäsi saa
Verellensä virtaavalla,
Puhtahalla,
Joka sielun autuuttaa!

Kuopasta Hän sielun nosti, (Ps. 116: 8)
Omaks osti,
Kantaa, hoitaa, pelastaa;
Hän on vielä virvoittanut,
Kirvoittanut
Synnin koko velasta.

Häntä huutain päivän alan,
Häntä halaan,
Tarpeeni Hän antaapi,
Hengestäni huolen pitää,

Turhaan siitä
Murhetta muut kantaapi.

8.

Meillä on vapaus mennä pyhään
Jesuksen veren kautta.

Jos nähdä saisin kerran
Avoimet haavat Herran, (Joh. 20: 29, 1 Piet. 1: 8)
Joist' antoi veren vuotaa,
Mi avun mulle tuottaa!
Nuo terveelliset haavat
Mun uskon' eloon saavat
Ja auttaa tietä kaitaa
Mua kohden taivaan maita.

Se näitä turhaan kuulee,
Ken hyväks itsens luulee,
Ei tunne turmelustaan,
Eik' äkkää kadotustaan,
On terve luulossansa,
Ei tunne tautiansa,
Ei Jesuksesta huoli,
Näin uskosta pois kuoli.

Monikin järjellensä
Lohduttaa itseänsä,
Myös luottaa lunastukseen
Ja Herran lupaukseen,
Uskoksi sitä luulee,
Ei sanaa tee vaikk' kuulee. (Jaak. 1: 22)
Se järjen usko pettää
Ja sielun kuoloon jättää.

9.

Armosta te olette autuaaksi tulleet uskon kautta.

(Sävel: Ole, sielun', iloinen).

Älä usko järkeä,
Ano Pyhää Henkeä!
Yksin opettaa Hän vaan
Isää, Poikaa tuntemaan. (Joh. 14: 26)

Ota Jesus ilokses,
Herran haavat turvakses,
Herran veri voimakses,
Suojaksesi, muurikses!

Hyvin sitte sinun käy,
Päivin, öin ei hätää näy,
Saat myös maata turvassa
Herran armohelmassa. (Ps. 4: 9)

Vaan jos Herran unhotat,
Omin voimin ponnistat,
Niin sä näännyt, vaivut vaan,
Hukut kerran kokonaan.

Jesus Kristus, Herrani,
Vedä puolees sieluni,
Sido itses siteellä,
Rakkautes ikeellä!

Älä orvoks armostas,
Leskeks läsnä olostas
Jätä, Jesus armainen,
Sielun sulo sulhanen!

Mikään muu ei minua
Tyydytä, ei lohduta;
Jos sä minut jätät vaan,
Kohta kaadun kuolemaan.

Jesusta ei sulompaa
Kanna taivas eikä maa;
Sitte me sen tiedämme,
Kun me Hänet tunnemme.

Hän niin mielen helläks saa,
Sydämenkin sulattaa,
Että ilomielellä
Häneen voimme tyytyä.

Oi, kuin meill' on etuja
Ihmeisiä altisna
Jesuksessa Herrassa,
Jos vain voimme uskoa!

Uskon puuttuessa me
Sinne tänne horjumme
Mielessämme ainiaan,
Jääden epäilykseen vaan. (Jaak. 1: 8)

Olisi siis tarvista
Jesust' aina katsoa,
Joka uskon uudistaa,
Verellään sun puhdistaa.

Voi nyt ihme, maailma,
Kun et usko totuutta,
Joka sinut vapahtais,
Yksin autuaaksi sais!

Se on kiinni mailmassa,
Ken ei seuraa Jesusta,
Syntiä vain harjoittaa,
Vaikka tunto varoittaa.

Jesus sinut pelastais
Työläist' ajatuksistais,
Karkoittaa Hän sulta pois
Murheet mustat kyllä vois.

Älä turhaan odottaa,
Älä turhaan kolkuttaa
Herran anna! Hyvää vaan (Ilm. K. 3: 20)
Sulle tuo Hän tullessaan.

10.

Jumala oli Kristuksessa ja sovitti
maailman itse kanssansa.

Jesukselle olkoon kiitos ijankaikkisesti,
Kun Hän minun kadotukseen kaatumasta esti!

Omaisuuks itsellensä armotyönsä kautta
Tahtoo Hänen rakkautensa minuakin auttaa.

Minä olin kadotettu ijankaikkisesti,

Vaan Hän verellään mun osti, hukkumasta esti.

Siis mä nytkin Häntä kiitän riemuisesti sangen,
Tomuun maahan kasvoilleni kunnioittain lankeen.

Mulle kelvottomalle on armo aivan suuri,
Kun saan kiitosuhrin tuoda Jesukselle juuri.

Ansaitsen vain kadotuksen, olen tomu, tuhka;
Mutta hän on laupeas, ei tuomiolla uhkaa.

Hänpä tietää, että olen suvultani savi, (2 Kor. 4: 7, Jes. 64: 8)
Jonka mikä tahans sulloo, rikkoo, runtoavi.

Pitkämielisyydellään Hän mua etsii, noutaa,
Vaikka usein mieli mulla sinne tänne soutaa.

Mua ei Hän hylkää, vaikka väsyn usein aivan,
Eksyissäni armon tieltä monellaiseen vaivaan.

Vaan Hän taas mun vahvistaa ja on niin armollinen,
Vaikka usein mieleni on varsin vilpillinen.

Sinne tänne mailmaan mieli pesänsä se tehdä
Eikä tahdo Karitsata ristin päällä nähdä.

Hän vain taivaan perintöhön perustus on pyhä
Niille, joissa armon työtä Henki tekee yhä.

Vaikka olen vaivainen ja heikko, horjuvainen,
Jesuksessa armon kautta armost' elän vainen.

Jesus raadollisiansa ihmeisesti auttaa
Rakkaudest' avarasta armotyönsä kautta.

Eikös kelpaa mun, kun Jesus turvana on mulla:
Armon avun saan mä Hältä, en voi hukkaan tulla!

Kiitos Jesukselle, joka raadollisiansa
Verellänsä omall' auttaa aivan armostansa!

11.

Kääntykää minun tyköni, Niin te autuaiksi tulette, kaikki
maailman ääret!

(Sävel: Ole, sielun', iloinen).

Riemuitkaamme suuresti!
Jesus meidät lunasti
Kallihilla verellä,
Ristin kärsimisellä.

Syntimme Hän otti pois.
Tuomita ken meitä vois,
Kun on Jesus Herramme
Meidän hurskaudemme?

Hän on veljes armoinen,
Autuas, jos uskot sen,
Sinua ei kadota
Synti, kuolo, saatana.

Rohkeana seisoa
Voit ja jaksat sotia,
Vaikka kaikki saatanan
Joukko ryntäis vastahan.

Veisatkaamme voitosta!

Jesus, meitä johdata!
Sinä suoja suurille,
Kilpi kallis pienille.

Mene matkaas, saatana!
Jesuksessa turvassa
Olen kaiken aikani;
Hän on luja linnani.

Epäusko, pakene!
Mailman huuto, vaikene!
Jesustani kuuntelen,
Tunnen oman paimenen. (Joh. 10: 14)

Laki uhkaa tuomiten,
Mutta minä pakenen
Tykös, veriylkäni,
Taivaallinen veljeni. (1 Joh. 1: 7)

Kyllä pidät puoltani,
Oma Vapahtajani,
Kilpeni ja kallioin.
SINUUN aina luottaa voin.

Siihen luottaa uskoni,
Sitä Jesus antaapi
Kaikki tarpeet hinnatta,
Ansiotta, maksutta. (Jes 55: 1)

Emmekö siis iloiten
Kiittäis Häntä, veisaten,
Vaeltain myös vakaina
Herran armon paisteessa!

Veisatkaamme riemuiten,
Että kaikuu taivaasen,
Jesukselle kiitosta,
Kun Hän auttaa kuolosta!

Näin me käymme turvalla
Herran tietä saarnalla
Syntisiä kutsumaan
Helmaan Isän armiaan.

Henkes, Jesus, meille suo,
Rohkeutta, Voimaa luo!
Sanas pyhä valkeus
Olkoon sieluin viisaus!

Amen! Herra tekee sen,
Sanoo Hän, suu totuuden.
Amen, amen! Taivaasen
Pääsen kauttas, uskon sen.

12.

Hänen haavainsa kautta
me olemme paratut.

Sinä raukka syntinen,
Joka suret itkien,
Joll' on sydän sureva,
Omatunto pureva,
Kanssani käy Golgataan
Jesustamme oppimaan!

"Isä anna anteeksi!" (Luukk. 23:34)

Näinhän Jesus rukoili
Piinaajainsa puolesta,
Nytkin vielä virkana
Häll' on esirukous,
Syntein anteeks anomus. (Room. 8: 34)

Jesus sitte saneli:
"Vaimo, katso poikaasi,
Joka sinut suojelee!" (Joh 19: 26)
Niin Hän niitä hoitelee,
Jotka Häneen turvaavat,
Ristin alle seuraavat.

Ryövärielle riemuisan
Saattavi Hän sanoman:
"Tosin tänään, sanon mä,
Paratiisiin pääset sä". (Luukk. 23: 43)
Niin Hän vielä riemuittaa,
Autuudesta vakuuttaa.

Kuolon tuskiin tultuaan
Tulisessa janossaan,
Syntein etikan Hän joi, (Matt. 27: 48)
Ilomaljan meille toi,
Uuden liiton kalkista
Juodaksemme autuutta.

Olkaamme siis vaivoissa
Aina lohdutettuina!
Vaikka mailma kiukuitsee,
Sortaa, syyttää, solvaisee,
Meill' on osa ijäinen
Ansiossa Jesuksen.

13.

Tulevaista me etsimme.

Ai, sä köyhä sielu kurja, kuljetko vain yksin?
Et, vaan Jesus itse kulkee kanssas käsityksin.

Jesus tahtoo sieluani autuaaksi auttaa,
Sydäntäni paratuksi laittaa murheen kautta. (2 Kor. 7)

Jesus antaa pimeyden tulla ylitseni,
Että sitte saman lyhdyn otan valokseni. (2 Piet. 1: 19)

Jesus sallii uskolleni koetukset tulla,
Että voiton kruunu kallis kerran olis mulla. (Jaak. 1: 12)

Jesus käskee pysymään vain Hänen puheissansa,
Ollakseni yksi Hänen oppilapsistansa.
(Joh. 15: 4, 10, 12, Joh. 13: 35)

Kysykäämme paimenilta, miss' on Jesus vielä!
"Karitsoitaan" — vastaa he — "Hän kaitsee ristin tiellä".

Ristin tie on oikea ja kuolettaapi lihan,
Sillä liha himoineen ei pääse taivaan pihaan. (Ilm. K. 21: 27)

Uskoin, toivoin, rakastaen käydään ristin sotiin,
Ja kun sodat päättyvät, niin tullaan taivaan kotiin.

Taivaan koto kaunis olkoon määränämme meillä,
Niin jo tääll' on ristin alla riemu murheen teillä.

Kaikkein loppu läheneepi, matka päättyy pian, (1 Piet. 4: 7)

Voiton virttä laulain siirtyy riemu surun sijaan.

Taivaan portit avattuina ovat meille kohta,
Taivaan sali kirkkahana kunniasta hohtaa.

Uusi maa ja uudet taivaat odottavat meitä, (Ilm. K. 21: 1)
Abraham hän syliin siellä korjaa väsyneitä. (Luukk. 16: 22)

Hurskauden vaattehilla puettuina saamme
Seurata ja riemulauluin kiittää Karitsaamme. (Ilm. K 19: 6-8)

14.

Silloin näemme kasvoista kasvoihin.

(Sävel: Etkös ole, ihmisparka).

Jumalalle olkoon kiitos:
Olen liitoss'
Kanss' Immanuelini!
Hän mun kallihisti osti,
Ylös nosti,
Kuolemasta kirvoitti.

Vaan en taida nyt näin kielin
Enkä mielin
Oikein kiittää Jumalaa.
Sinua siis, oi, Jumalani,
Auttajani,
Pyhän Hengen tavaraa!

Sinua vain, oi, armon Herra,
Jonkun verran
Armos aamukastetta!
Suuret, monethan kuin tähdet
Ovat nähdä
Armos vuoret, Jumala.

Joka anoo, että säästät,
Että päästät
Synnin siteist' irrallen;
Joka kääntyy väärydestä,
Häijyydestä,
Jesus, veres virrallen:

Uuden voiman sille annat,
Käsiin kannat,
Ett'ei surmaan syöksyä
Täytyis sun, vaan synnin torjuis
Eikä horjuis
Myös pois kulmakiveltä. (Ap. Tek. 4: 11)

Jos ei synnistä saa estää,
Puhtaaks pestä
Herra Jesus verellään,
Ei Hän saata tulla pahaan
Asumahan,
Vaan mä auttamatta jään.

Ylkää vastaan kulkekaamme,
Ostakaamme
Öljy uskon lamppuihin! (Matt. 25: 9)
Suudelkaamme Poikaa vielä, (Ps. 2:12)
Ett'ei tiellä
Hylkäis häijyn hampaihin!

Usein täytyy mieleen tulla,

Että mulla
Paras ikä kuluikin
Muiden mailman lasten kanssa,
Kokonansa
Turhuudessa pahimmin.

Vaan ei muu kuin armo Herran
Vei mun kerran
Elon tielle joukosta.
Portti oli ahdas aivan: (Matt. 7: 14)
Synnin vaivaan
Sydän tahtoi haljeta.

Silloin hulluksi mä luultiin,
Kun se kuultiin;
Vaan se oli parhaaksein:
Käännyin tieltä lavialta,
Maailmalta
Pelastin mä sydämein.

Elin Hengen köyhyydessä,
Nöyryydessä.
Elää tahtoi lihakin;
Uskon kautta Henki voitti,
Armo koitti
Mulle vihdoin kuitenkin.

Eipä Jesus, sielun ylkä,
Tuskaan hylkää
Koskaan uskovaisiaan:
Jos he Hänen luokseen tulee,
Häntä kuulee,
Niin Hän lisää armojaan.

Armon Henki kuljettakoon,
Kiiruhtakoon
Matkamiestä matkallaan
Saastaisesta, katoovasta
Maailmasta
Kohden iki kotoaan!

Puhaltakoon purjeeseenki
Armon Henki,
Että saavun satamaan!
Pidä, Jesus, itse perää,
Ylös herää
Aaltoja asettamaan! (Matt. 8: 26)

Yli virran auta kerran,
Henki Herran,
Pakolaiset Baabelin, (Ps. 126: 1-4)
Niin soi kiitos suloisella
Kantelella
Kautta koko Siionin.

Tiell' on aivan kirkas veri:
Herran veri,
Josta lapset laulelee.
Karitsan myös katsehista
Kaunehista
Suloisaan he soittelee.

Niistä sielu riemastuupi,
Kainostuupi,
Niiden säihkyyn soentuu.
Yljän armo kun on suuri,
Niin hän juuri

Kasvoillensa kallistuu.

15.

Jesus on minulle elämä.

Jesus on mun terveyteni,
Häneen, Häneen luotan vain.
Hänessä mä synneistäni
Pelastuksen varman sain.
Luota keneen tahdot sinä!
Minä luotan Hänehen:
Hän on autuus minullen.

Hän on autuus kautta ajan,
Ajallisen elämän.
Tämän kuolevaisen majan
Kuolemattomaks saa Hän.
Etsi ketä tahdot sinä!
Minä etsin Jesusta,
Rakastajaa rakkainta.

Hän on rakkaudestansa
Aikaa kuollut edestän',
Ylösnousemisellansa
Antoi toivon elämän.
Rukoile ket' tahdot sinä!
Jesusta mä rukoilen:
Hän on apu minullen.

Hän on paras auttajani
Vaivoissa tään maailman.
Hänen kauttaan tulevani
Toivon iloon taivahan.
Kulje kunne tahdot sinä!
Taivahasen kuljen mä
Raadollisna, köyhänä.

Siellä veisaan virttä uutta,
Kiittäin aina Jumalaa. (Jes. 35: 6)
Siellä tahdon oikein huutaa,
Jotta taivaat kajahtaa.
Veisaa mistä tahdot sinä!
Jesuksesta veisaan mä;
Armahin Hän ystävä.

Ei voi oma tieto auttaa
Ahtaan portin läpitsen,
Ei myös suuren opin kautta
Siitä päästä sisällen.
Kiitä ketä tahdot sinä!
Jesusta mä kiittelen,
Herran armost' iloitsen.

Armo tekee eläväksi
Hengellisen vaivaisen;
Henki tekee väkeväksi
Kulkemahan taivaasen.
Kulje kusta tahdot sinä!
Minulla on uskon tie,
Jota Pyhä Henki vie.

Kun Hän johtaja on mulla,
Läpi mailman osaan noin,
Taivaalliseen majaan tulla

Eloon autuaasen voin.
Kuolo kulloin tahdot sinä!
Minä kuolen alati: (1 Kor. 15: 31)
Sellaista mun eloni.

16.

He tulevat ilman ansiotansa vanhurskaiksi.

(Sävel: Jag gick mig ut en aftonstund).

Jesuksen kiitos, kunnia!
Mun syntini Hän kantoi,
Minulle soi Hän apunsa,
Anteeksi synnit antoi
Ja armon oven avasi
Ja taivaan mulle lupasi,
Tuon todeks vielä vannoi.

Hän ansionsa taritsi;
En tohtinutkaan ottaa,
Kun valheen henki kuiskaili:
"Ei tuo nyt ole totta".
En uskonutkaan, että saan
Tällaisna luottaa Jumalaan
Niin aivan ansiotta.

17.

Siitä me tunsimme rakkauden, että Hän on henkensä meidän
edestämme pannut.

Sinä olet, Herra Jesus, rakkauden mehu;
Siksi sielu mielellänsä rakkauttas kehuu.

Vaan en varsin hyvin mielin saata sitä tehdä,
Ennenkuin Sä armostas suot rakkauttas nähdä.

Ah, siis anna rakkautes tulla mulle ilmiin;
Vie mua paikkaan, josta saan sen nähdä uskon silmin.

Älä minuun viheliäiseen, rakkain Jesus, suutu,
Vaikka multa vaivaiselta rakkautta puuttuu!

Totta suurest' armost' aina rakastatkin mua.
Herra Jesus, auta, että rakastaisin Sua

Sielusta ja mielestä ja koko sydäimestä,
Vaikka itse alinomaa tahdon tuota estää!

Sinä olet rakastanut mua kuoloon asti,
Rakastat nyt vielä yhä aivan hartahasti.

Rakkaudella kihlasit mun itsellesi; mutta
Milloin mahdan siihen määrään saada vapautta,

Että koko sydämeni Sulle saatan antaa,
Tieni, kulkun', elämäni, kaikki huomaas kantaa;

Että tyydyn rakkautes, jos se minne ikään
Veis mun, ett'en itselleni enää eläisikään? (1 Piet. 4: 1, 2)

Usein tiesi luonnolleni kamalaksi näyttää; (Jes. 55: 8, 9)
Vaan sen kaiken mielit minun hyväkseni käyttää.

Herra Jesus, anon, että tahdot Henkes kautta
Rakkautes avaruutta tutkimaan mua auttaa!

Tee Sun rakkautes mulle oikein tuttavaksi,
Kirkasta se sydämessän' aivan kirkkahaksi!

Rakkaudestas, Herra Jesus, olkoon kiitos Sulle!
Kuuliaisuutta uutta Sua kuulemaan suo mulle!

18.

Kamalaa iloa.

Kussa synti on suureksi tuttu, siinä on armo ylönpaltiseksi
tuttu.

Jesuksen kuolo katkera
On mulla ilon aiheena.
Myös iloitsen, kun tiedän sen,
Ett' olen suuri syntinen.
Nuo ilot kaksi kamalaa
Minua aina lohduttaa.

Kuolosta Herran kuitenkin
En iloitse mä suorastaan,
Vaan siitä, kun mä, kahleihin
Tuomittu vanki helvetin,
Vapaaksi tulla kokonaan
Jesuksen kuolon kautta saan.

Kun etsein, kuka auttaa vois,
Ei luista tauti mennyt pois;
Ne poltti kuin luut Davidin: (Ps. 32: 3, Ps. 38: 3)
Niiss' oli myrkky helvetin.
Mut kallis veri Jesuksen
Paransi luut ja ytimen.

Minusta oli ihme vaan,
Ett' autuaaks näin tulla saan,
Kun synnit oli kauheat
Ja rikokseni raskahat.
En voinut sitä uskoa,
Ett' oli mulla auttaja.

Myös sitä ihmettelin niin,
Kun Jesus tulee syntisiin
Ja heidän kanssaan syö ja juo (Luukk. 15: 2, Ilm. K. 3: 20)
Ja avun ahdistukseen tuo;
Ei kenkään saata ilmoittaa,
Kuin suuresti se lohduttaa.

Se ihmeisin on asia,
Kun rakasti Hän minua
Jo, kun en vielä ollutkaan
Maailmaan tänne tullutkaan; (1 Piet. 1: 20)
Enks siis voi Hänen minua
Nyt rakastavan uskoa!

Lunastustyö mun Jesuksein
On aina uusi sielullein;
Siis enemmän kuin maailmaa
Mä Häntä tahdon rakastaa
Ja kiittää Häntä hartaasti
Nyt täällä, sitten ijäti.

19.

Minä tahdon teitä

jälleen nähdä.

Koska lupaat, armaan,
Niin Sä tulet varmaan (Ap. Tek. 1: 11)
Viemään minua
Kerran kotia,
Kallis Jesukseni,
Apun', autuuteni,
Toivon', eloni,
Rikkauteni.

20.

Autuaat ovat, jotka eivät
näe ja kuitenkin uskovat.

Hän, Jesus, on alku, (Ilm. K. 1: 8)
Ja Jesus on polku; (Joh. 14: 6)
Sitä polkua kuljen mä näin (Joh. 10: 9)
Ijankaikkista kotoa päin.
Ja verensä kautta
Mua aina Hän auttaa,
Kun huudan: "Jo minä nyt jäin!"

Kun hätä on mulla,
Hän tietävi tulla,
Virvoitusta tullessa tuo,
Ja siitä mun sieluni juo.
Mull' on toivo ja pelko,
Kun ei näy polku,
Jos Hän sitä nähdä ei suo.

Mä murhehdin sitä,
Ah, kuinka mä pitää
Voin tallella sen tavarain,
Kuin Jesukseltani sain.
Se — oi! — pian puuttuu:
Taas kaikki nyt muuttuu
Mun toivoni pelvoksi vain.

Mä uudesti pyydän,
Ja Jumalan sydän
On valmis lahjoittamaan:
Siis uuden armon mä saan.
Ja — oi suloisuutta! —
Kun Henkeä uutta
Taas pyydän, jo senkin mä saan.

Me rukoelkaamme!
Voi, valvoa saamme,
Ett'ei Henki se sammuisikaan,
Elon tietä kun matkustetaan!
On tien joka haara,
Täys pauloja, vaaraa
Siis valppahat olkaamme vaan!

Se tie, se on kaita; (Matt. 7: 14)
Siis, sieluni, laita
Vapistuksella, pelvolla niin, (Fil. 2: 12)
Ett'et joutuisi eksyksiin!
Sua saatana, liha
Niin suuresti vihaa (Ilm. K. 12: 12)
Ja pyytävät kiusauksiin.

Ei maailma jättää
Voi viettelemättä

Tielt' elämän sieluakaan,
Kaikk' ottais allensa vaan.
Jokainen nyt luulee:
"Kyll' autuaaks tulee",
Vaikk'ei ole uskoakaan.

On — uskoa Juutaan;
Niin moni nyt suutaan
Käyttääpi sen kerskumiseen
Vaan synniss' on ehtimiseen.
Se on Jesusta myydä.
Moni ei edes pyydä
Mitä Juudas palkinnokseen. (Matt. 26: 15)

Vaan harvassa huomaan
Nyt uskoa Tuomaan:
Hän pelkäsi toivoessaan,
Kun ei nähnyt Jesustaan.
Mut pelvon sen voitti
Se usko, mi koitti,
Kun haavoja koski hän vaan. (Joh. 20: 24-29)

21.

Juomarin ei pidä Jumalan
valtakuntaa perimän.

Kristityn vain nimi kyllä
Kullakin on kristityllä:
Mutta kristillisyyks kuoli, (1 Piet. 4: 3)
Siit' ei kenkään juuri huoli;
Nythän se jo viinan kanssa
Haudataankin kokonansa.
Etkö ole nähnyt heitä,
Kuin he kulkee harhateitä?
Milloin ruumis hautaan kannetaan,
Silloin viinaa juoden iloitaan, (Jes. 5: 11, 22)
Vaikka sielu joutuu helvetin
Tulijärven iki vaivoihin!

22.

Minun lampaani kuulevat minun ääneni.

Monet määkiväiset ei
Ole oikeat lampaat:
Petos, myrkky mielessä,
Suussa suden hampaat.

Lampaan ulkomuotoa
Yllään vain he kantaa;
Vaan ei Jesus saanutkaan
Sydänt' uutta antaa. (Matt. 7: 15-20)

Sydän uusi uudistaa
Mielen kokonansa,
Todistaapi muille myös
Olemisestansa.

Itsessään on köyhä, ken
Elää Jesuksessa.
Hän ei enää eläkkään
Itsehurskaudessa.

Hän vain elää armosta,

Jonka Jesus antaa.
Tarpeistaan hän pyyntönsä
Jesukselle kantaa.

Oikeat lampaat Jesuksen
Kulkee taivaan tiellä;
Jesus heissä todistaa
Elävänsä vielä.

Oikeat lampaat Jesuksen
eivät pidä vihaa;
Siks ei sois he muidenkaan
Palvelevan lihaa.

Oikeat lampaat Jesuksen
Elää uskostansa;
Lausuvat myös totuuden
Uskon-elostansa.

Oikeat lampaat Jesuksen
Ovat muista hullut;
Heit' ei tunne muu kuin vain
Samaan tilaan tullut.

Oikeat lampaat Jesuksen
Saavat viisauden
Itse Jesukselta ja (Luukk. 21: 15)
Mielen jalouden.

Oikeat lampaat omast' ei
Huoli kunniastansa,
Antavat sen mielellään
Tavaransa kanssa.

Oikeoilla lampailla
Jesuksen on mieli; (1 Kor. 2: 16)
Sen he tuntee mielessään,
Siitä puhuu kieli.

Oikeat lampaat laulavat
Yksinkertaisesti
Jesukselle kiitosta
Ynnä vakaisesti.

Pettää eivät osaa he:
Pyhä Henki auttaa
Heitä lauluun Jesuksen
Kalliin ansion kautta.

Laulua he tarvitsee
Riemuksensa täällä,
Taivaan tietä kulkeissaan
Surun sumusäällä.

Mont' on murheen alhoa,
Myöskin tulee joki
Venheetön ja sillaton
— Yli täytyy toki!

Moni myöskin laulaa, ken
Omin venein kulkee;
Mutta laulu loppuu, kun
Herra oven sulkee.

Mutta Herran valitut
Kaupungissa taivaan
Voiton virttä veisaavat
Ihanasti aivan. (Ilm. K. 19: 6, 7. Ilm. K. 7: 9, 11)

Jesus, Pyhä Henkes suo,
Joka mua auttaa
Lastes seuraan suloiseen
Veres voiman kautta!

Suo mun taivaan salissa
Sua kiittää sitten
Kanssa kaikkein valittuin
Ynnä enkelitteen!

Teille, lapset Jesuksen,
Yhteisesti sanon,
Nöyryimmästi armoa
Isältämme anon.

23.

Me voitamme Hänen kauttansa,
joka meitä on rakastanut.

Sovinnosta soittaen,
Herran Hengell' voittaen
Maahan lyökäämm' maailma,
Survokaamme saatana!
Meitä Jesus johdattaa,
Neuvoo, auttaa, vahvistaa.

Niin on kukin näkevä,
Ett' on veri väkevä
Niissä, jotk' on halussa
Niinkuin ennen alussa.
Rohkeasti, riemuiten
Sodi, lauma piskuinen!

Minä veisaan iloiten:
Siitä ilost' iloitsen,
Jok' on Jesuksessani
Mulla, ystävässäni.
Jos sen muutkin tietäisi,
Samaan riemuun rientäisi.

Osan, edes pienen vain,
Ottaisi he ilostain. —
Sydämessä uskovain
Asuu, johtaa Jesus vain. (Joh. 14: 23)
Paljon on se sanottu,
Mutta totuus puhuttu.

En mä mailman ilosta
Huoli ilman Jesusta.
Itse helvetissä en
Syliss' itke Jesuksen. (Room. 8: 38 39. Ap. Tek. 2: 27)
Joka Hänet omistaa,
Hän sen tietää todistaa.

Eija! Mutta tavara
Jesuksess' on avara.
Maailma on ahdas, vaan
Tuosta en mä huolikkaan.
Ihmiset saa ahtaaks tään:
Jumalist' ei kärsikkään.

Et sä, mailma, minulta
Ensinkään saa kiitosta.
Siitä kiitän taivaassa,
Että pääsin sinusta.

Iloitse sä täällä vain!
Mull' on ilo Herrassain.

Mailma elää uskossaan,
Kehuu siitä kulkeissaan,
Huolimatta hädästä
Sekä liiton verestä.
Itse olet, ihminen,
Kadotukseen syyllinen.

24.

Tämän maailman jumala on
uskottomain taidot sovaissut.

Itse olet, ihminen,
Syynä kadotukseen,
Jos et turvaa Jesukseen (Joh. 3: 18, 36)
Vaan sun parannukseen.

Jos sä turvaat uskoon
Häneen, niin Hän auttaa
Ja sun syntis anteeks suo
Kuolemansa kautta. (Ap. Tek. 6: 31. 1 Joh. 1: 7)

Vaikka vasken heleän
Lailla äänes soisi;
Vaikka uskos ihmeitä
Paljon tehdä voisi; (1 Kor. 13: 1, 2)

Vaikka paljon pyytäisit,
Jos et armost' ano, —
Niin ei tekoos, pyyntöös Hän
Amentansa sano.

Yksi turvaa Jesukseen
Ilman katumusta,
Toinen uskomatta vain
Tekee parannusta.

Näin nyt jumalisuus on
Juuri jutuks tullut;
Joiss' on Henki Jumalan,
Ne on muista hullut. (1 Kor. 2: 14)

Vihdoin viepi perkele
Silmätkin pois päästä: (Luukk. 22: 31)
Silloin tiedottomaksi
Tullaan niinkuin häästä.

Himohauhalt' toisellen (4 Moos. 11: 31-34)
Moni kokee juosta,
Syöksee sielun ijäisen
Kuolon hautaan tuosta.

25.

Heräjä sinä, joka makaat,
ja nouse kuolleista, niin
Kristus sinua valaisee!

Herää, herää, älä makaa;
Nouse, käänny Herran luo!
Nouse, ole valpas, vakaa,
Ett'ei nielis synnin suo!

Armon ajan suloiset
Päivät, hetket viimeiset
Ovat vielä kädessä,
Ijäisyys on edessä.

Ijäisyydestä ei kukaan
Ole koskaan palannut,
Sitä toivonut vain hukkaan;
Sen on Jesus sanonut. (Luukk. 16: 26)
Sillä näin on säädetty:
Kaikk' on sinne jätetty.
Se on päätös Jumalan,
Muuttumaton ainian.

26.

Vanhurskaan pitää
elämän uskosta.

Jos sä Hengen uutisista
Täällä maistat suloisista,
Pidä mitä sulla on!

Ett'ei kruunuas vie kukaan,
Ett'et itse joudu hukkaan,
Pidä mitä sulla on! (Ilm. K. 3: 11)

Tuomari on tulossansa
Kaikkein pyhiensä kanssa. (Juud. 1: 14)
Pidä mitä sulla on!

Joka kätens auraan laskee,
Kyntäähkin sen Jesus käskee. (Luukk. 9: 62. 2 Tim. 2: 5)
Pidä mitä sulla on!

Syvään kynnettämän pitää,
Sitte siemen juurtoin itää. (Matt. 13: 5, 6, 20, 21)
Pidä mitä sulla on!

Kyllä silmät kyyneliä
Vuotain kastaa siemeniä. (Ps. 126: 5, 6)
Pidä mitä sulla on!

Herran ijestä ken kantaa,
Sille voimaakin Hän antaa. (Matt. 11: 29, 30)
Pidä mitä sutta on!

Kengät jalkaan taivaan tiellä
Käyville Hän lupaa vielä. (Luukk. 15: 22)
Pidä mitä sulla on!

Sormuksen myös sormeen antaa: (Luukk. 15:22)
Näin he Hengen lahjat kantaa.
Pidä mitä sulla on!

Pidä lamppus palamassa,
Ole valpas valvomassa! (Matt. 25: 1-13)
Pidä mitä sulla on!

Penseän, jok' uinahtaapi,
Jesus suustaan oksentaapi. (Ilm. K. 3: 16)
Pidä mitä sulla on!

Valvo siis ja rukoele! (Luukk. 21: 36)
Itse Hän niin kehoittelee.
Pidä mitä sulla on!

Tietämättä tulee hetki,
Milloin alkaa kuolon retki.
Pidä mitä sulla on!

(1 Tess. 5: 2, 3. Matt. 24: 42-44.
Ilm. K. 3: 3. Luukk. 21: 35)

Vaan ken rupee rukoukseen,
Ruvetkoon myös parannukseen. (Matt. 15: 8)
Pidä mitä sutta on!

Eihän paitsi parannusta
Herra kuule rukousta. (Jaak. 4: 3)
Pidä mitä sulla on!

Pahaks sanoi aikaa Paaval'
Pahempi se tällä haavall'.
Pidä mitä sulla on!
(Es. 5: 16. 1 Tim. 4: 1. 2 Tim. 3: 1-8)

Pahempi se ihmisistä,
Jotka eivät huoli mistään.
Pidä mitä sulla on!

Parannusta ei tee kukaan, (2 Piet. 3: 3)
Armon aika kuluu hukkaan,
Pidä mitä sulla on!

Monta ajalla nyt tällä
Eksyy opill', elämällä. (Matt. 24: 11, 24-26)
Pidä mitä sulla on!

Uskovia — kyll' on noita,
Vaan niin harvat oikeoita. (Jaak. 2: 19, 26)
Pidä mitä sulla on!

Monta kuolee uskossansa
Vaan ei elä uskostansa. (Habak. 2: 4)
Pidä mitä sulla on!

Moni kuolee himoissansa,
Kun ei eroo himoistansa.
Pidä mitä sulla on!

Näin jo täällä eläissänsä
Lopettaa hän elämänsä. (Jaak. 1: 15. Room. 6: 23)
Pidä mitä sulla on!

37.

Ei jokaisen, joka sanoo minulle: Herra, Herra,
pidä tuleman taivaan valtakuntaan.

Ei niin huonoa,
Halpaa, vaivaista,
Jok' ei Jesuksen
Kelpaa taivaasen. (Matt. 5: 3)

Surutonna vaan
Älä luulekkaan
Sinne pääsevän
Pahan, ilkeän! (Ilm. K. 21: 27)

Se on uskon työ,
Joka maahan lyö
Vihollisiaan
Hengen miekoin vaan. (Es. 6: 17)

Järjen oma tie
Taivaasen ei vie;
Sillä maailmaa
Järki rakastaa. (1 Joh. 2: 15)

Vaan ei uskoa
Ole kaikilla,
Jotka luulossaan
Ovat uskossaan.

Monet luulevat,
Että uskovat;
Vaan ei tuomiollaan
Herra tunnekkaan. (Matt. 7: 22, 23)

28.

Jolla Jumalan Poika
on, hänellä on elämä.

Onneton on käsi se,
Joka luottaa lihaan,
Kun ei liha himoineen
Pääse taivaan pihaan. (Jer. 17: 5, 7. Ps. 118: 8)

Sillä liha himoitsee
Aina Henkee vastaan. (Gal. 5: 17)
Lihan himo vieroittaa
Sielun Jumalastaan.

Mutta meidän menomme
On jo taivahissa (Fil. 3: 20)
Eikä enää huviaan
Löydä katoovissa.

Mailma kaikki katoaa
Hänen himoinensa. (1 Joh. 2: 17)
Pian huonon lopun saa
Hänen suuruutensa.

Vaan se, joka Herrassa
Elää ja myös uskoo,
Hänelle on koittanut
Taivaan aamurusko.

Aamuruskon perästä
Alkaa uusi päivä:
Iloon synnin hädästä
Päästään; surut jäivät. (Ilm. K. 21: 4)

Usko armost' eläväs
Vielä kuollessaskin!
Jesus on sun elämäs
Jälkeen kuolemaskin. (Joh. 11: 25)

Täysin täytti Jesus lain,
Kun Hän tuli lihaan; (Matt. 5: 17, 18. Room. 10: 4)
Minäkin siit' osan sain;
Leppyi Isän viha.

Kolme täällä todistaa:
Henki, vesi, veri: (1 Joh. 5: 8, 11)
Jesus minut omistaa,
Sielu taivaan perii.

Teurastettu Karitsa,
Kiitos Sulle aina! (Ilm. K. 5: 12)

Synnit ei nyt minua
Enää yhtään paina.

29.

Joka tahtoo maailman tietävä olla, hän tulee Jumalan
vihamieheksi.

(Sävel: Etkös ole, ihmisparka).

Mailma, sinust' eron ottaa
Tahdon, jotta
Et sä pettäis minua.
Erokirjas on jo tehty,
Kun on nähty
Sulla sulaa petosta.

Sinä etsit maailmasta
Katoovasta
Itsellesi iloa;
Paras riemu olis mulla,
Jos mä tulla
Eroon vois sinusta.

Sinä itses koristelet,
Peseskelet;
Minä pesen kyynelin.
Jumala ne leiliins lukee, (Ps. 56: 9)
Minut pukee
Hurskauden vaattehin. (Luukk. 15: 22)

Kunniassas kuljet sinä,
Mutta minä
Pyydän sulta pilkkaa vain.
Elon ehtoo kohta tullee;
Silloin mulle
Kunnian suo Jumalain.

30.

Henki on se, joka eläväksi
tekee, ei liha mitään auta.

(Sävel: Sun haltuus, rakas Isäni.
" Kun aamull' uuden päivän näen).

Niin moni taivaan-toivonsa
Kadotti kuolon virrassa,
Piteli kyllä poveaan,
Ei löytänyt vaan ollenkaan.

Näin taivaan portist' taivaan tie
Helvettiin vielä monta vie.
Voi uskoa kavaltaa,
Mi sielun viimein kuolettaa!

Se Jesuksess' ei elänyt
Eik' elossa siis säilynyt.
Ei tullutkaan se kuulosta
Vaun varsin harhaluulosta. (Room. 10: 17)

Siis kukin koetelkohon,
Häll' usko eläväkö on;
Sill' ilman uskon henkeä
Ei usko ole elävä. (Joh. 6: 63)

Ei kuollehella uskolla
Saa ijankaikkist' autuutta. (Jaak. 2: 14, 20, 20)
Jos rakkaus on uskon myöt',
On siinä myöskin hyvät työt. (1 Joh. 3: 17, 18)

Jos Jesuksess' on elämä,
Niin usko myös on elävä,
Ja Henkikin sen todistaa. (Room. 8: 14-16)
Ah, autuas, ken Hengen saa!

Ei oma elo elätä:
Ei siinä ole henkeä.
Ken hylkää Hengen Kristuksen,
Se menee Herran ohitsen.

Omiinsa hukkuu kuollessaan,
Ken tääll' ei huku omistaan.
Ei Jesuksess' saa elämää,
Jos kaikki oma pois ei jää. (Matt. 22: 11-13)

31.

Ei yhdessäkään toisessa ole autuutta.

(Sävel: Etkös ole, ihmisparaka).

Vapaakaupunkihin viiteen (5 Moos. 19: 1-10)
— Kanssa niitten
Rientäkäämme kiirehin,
Jotka löysi lunastuksen,
Pelastuksen —:
Jesuksemme haavoihin! (Jes. 53: 5)

Sillä kuolo kolmenlainen,
Uhkaavainen
Ompi muutoin osamme, (Room. 6: 23)
Vihastuupi kovin kerran
Henki Herran,
Kun ei muutu mieleemme.

Kuolo pian silloin tulee,
Kun en luule,
Armon ajan lopettaa;
Tuomion pitää pian aivan
Herra taivaan;
Raamattu sen opettaa. (Matt. 24: 36-51)

Ei nyt enää ole aikaa
Tässä paikkaa
Pahuudessa paatua:
Nyt on aika synnin suosta
Nousta, juosta,
Kalliolle kohota. (Room. 13: 11, 12)

Ainoastaan hätäisiä,
Rientäviä
Auttaa Herra armoineen;
Niitä, jotka tuskissansa
Jesustansa
Itkein etsii avukseen. (Ps. 50: 15)

Sillä ne on sopivaiset,
Kelpaavaiset
Saamaan hältä apua,
Jotka uskoin isoo, janoo,
Kaipaa, anoo

Syntein anteeks saamista.

Herran kalliin veren hintaa
Niiden rinta
Silloin saapi tuntea;
Silloin on he Golgatassa
Katsomassa,
Kuinka kuolee Karitsa.

Pyhän Hengen saa he siellä
Sitte vielä,
Joka varmaan vakuuttaa,
Ett' on täysi maksu tuotu,
Anteeks suotu
Kaikki, mikä rasittaa.

Silloin sielu riemuin huutaa
Eikä muuta
Saata pyytää riemuissaan;
Silloin elon virran juovat
Vettä tuovat,
Sulut kaikki avataan.

Kalliosta autuutemme,
Jesuksemme
Kyljistä ne virtaavat. (1 Kor. 10: 4)
Elon vettä pakolaiset
Parkuvaiset
Riemuin niistä nauttivat.

Anoa ja avuks huutaa
Tulee, muuta
Tässä vielä tarvitaan.
Oma viisaus on tiellä.
Pyydä vielä:
Jesus, joudu auttamaan!

Rakas Jesus, revi rikki,
Halki, poikki
Järjen juonet kaikkineen!
Pyhä kätes perustakoon,
Varustakoon
Minut kaikkeen hyvyyteen!

Pyhä kätes pelastakoon,
Puhdistakoon
Mua aina pahasta!
Suo sun kylkireikäs olla
Aina mulla
Sielun suoja suotuisa!

Siellä se kuin kyyhkyläinen
Lentäväinen
Levon, turvan löytää näin.
Anna myös Sun jalkas vielä
Taivaan tiellä
Aina käydä edellain!

Sillä se on varma, että
Ei se pettää
Voi, ei myös vie eksymään;
Se vie suoraan kaikkialla,
Polkee, tallaa
Rikki vanhan käärmeen pään. (1 Moos. 3: 15)

Käärme — niin, tuo tahto totta
Vallan ottaa;

Herra Jesus tappaa sen. (Ilm. K. 12: 9 ja 20: 10)
Hartaasti, oi, sielu, siitä
Häntä kiitä!
Halleluja riemuiten!

32.

Tämän nykyisen ajan vaivat
eivät ole sen kunnian vertaa.

Maailman korpea matkustaissa murheinen on mieli;
Vaan kun minä pääsen taivaasen, niin riemuun aukee kieli.
(Ps. 126: 1-3)

Sidottuna kieleni täällä on ja kahlittu sangen kovin;
Vaan kylläpä kahleet aukenee, kun pääsen taivaan hoviin.
(Jes. 35: 6)

Mun usein pimeys saavuttaa nyt, kun olen täällä vielä;
Vaan kirkkaus paistaa kaunoinen, kun kerran ollaan siellä.
(Ilm. K. 21: 23)

Tuo kirkkaus, tuo ei himmennä vaan loistokkaana hohtaa.
Odottaos, sieluni, hiukan vain, nyt ylkä jo saapuu kohta!
(Ilm. K. 3: 11; 22: 30)

33.

Ell'ette käännä ja tule niinkuin lapset, niin ette suinkaan tule
sisälle taivaan valtakuntaan.

Mieli mull' on kirjoittaa
Lasten nöyryydestä.
Ketään ei voi pahentaa
Puhe suinkaan tästä.
Rakas sielu, neuvoa
Vapahtajan kuule!
Herran omaa puhetta
Turhaks älä luule!

Lasten mieltä tuntemaan
Pyydä Hengen valo;
Heistä opi ainiaan
Kuulijaisuus jalo!
Jotk' ei vielä vastahan
Ota pahennusta,
Viittaa tielle taivahan,
Kun teet parannusta.

Jos et muutu mieleltäs
Lapsen kaltaiseksi,
Nöyräks, siivoks, itsessäs
Hyvään haluiseksi;
Pahassa jos paadut vaan,
Makaat synnin unta:
Osakses ei tulekkaan
Taivaan valtakunta.

Täten Jesus selittää, (Matt. 18: 1-4)
Selitys se sopii.
Käsitä, oi, sielu, tää,
Lasten tavat opi!
Parhaimmaksi nöyryyden
Tahtoo Jesus näyttää,
Tavat hyväin lapsien

Ohjeeks siihen käyttöä.

Että lapset nöyrät on,
Senhän nähdä mahdat.
Nöyryys saattaa suosion (1 Piet. 5: 5, 6)
Sitä jos sä tahdot,
Suostu ensin Jumalaan,
Että Häntä halaat,
Nöyryydessä ainiaan
Herran perään palat!

* * *

Lapsista sä nöyryyttä
Kahdell' lailla opi!
Katso ensin *köyhyyttä!*
Sehän oikein sopii:
Alaston ja vaivainen
Laps on puolest' luonnon,
Pesemätön, saastainen,
Tilan saanut huonon.

Isän, äidin rakkaus
Tahi tuttavitten
Onpi lapsen holhomus:
Lapsi säilyy sitten;
Mutta muutoin kuolemaan
Raukka näänny aivan —
Sinä samoin surkeaan
Turmeluksen vaivaan.

Mutta sua armahti
Taivaallinen Isä,
Puolehes^ katsahti,
Antoi armon nisää,
Verellä sun virutti, (Es. 5: 26. 1 Joh. 1: 7)
Vaattehella peitti, (Hes. 16: 4-14. Luukk. 15: 22)
Armotaan sun uudisti,
Syntis kauas heitti. (Jes. 1: 18)

Täss' ei oma ansio
Millään lailla auta:
Synnin palkka tuomio,
Syvä kuolon hauta. (Room. 6: 23)
Mitä lapa myös ansaitsee,
Kehdossa kun makaa?
Millä hän sen palkitsee,
Joka hyvää jakaa?

Laps on vielä voimaton:
Itseään ei nosta.
On myös sangen saamaton:
Tarpeitaan ei osta.
Vallan rakkaudesta
Hän ne kaikki saapi.
Samoin sielu armosta
Armon omistaapi. (Joh. 1: 16)

Omasta ei voimastaan
Koskaan käänny ketään.
Jumala vain armotaan
Parannukseen vetää. (Joh. 6: 44)
Uskon voiman Jesus suo
Niille, jotka pyytää —
Raadollisille, kun nuo
Tuntee monta syytä.

Lapsist' ensin oppios
Nöyryyttä siis tätä:
Armo usko! Ansios,
Koko itses jätä! (2 Tim. 1: 9. Es. 2: 9)
Isä meill' on taivaassa
Rakkauden lähde;
Hän voi auttaa vaivassa
Poikans ansion tähden. —

* * *

Toinen armas opetus
Nöyryyteen on sitten
Lasten nöyrä anomus
Luona vanhemmitten,
Kun he pyytää, valittaa,
Asiansa laatii
Ynnä tinkimättä saa,
Mitä tarvis vaatii.

Laps on yksinkertainen
Tässä nöyryydessään,
Löytää aina vertaisen
Vaikka köyhyydessään,
Korota ei itseään
Yli vertaistensa,
Pitää nöyrän tavan tään
Iloks omaistensa.

Lapsi uskoo kaiken sen,
Mitä vanhin sanoo,
Ilmoittaa myös tarpehen,
Mistä syystä anoo,
Nälän, janon tunnustaa,
Kuumat, kylmyydetkin, —
Silloin ruokaa, juomaa saa
Varjon, vaattehetkin.

Ymmärräthän nyt jo nuo
Ilman selitystä.
Halun kai ne sulle tuo,
Hyvään mieltymystä,
Halun Herraan uskomaan,
Mielen Hältä pyytää
Tarpeet kaikki kohdastaan?
Epäilyyn ei syytä.

Tarpees tyyni ilmi tuo,
Uskoin ano niitä!
Armo-istuimen käy luo! (Hebr. 4: 16)
Ei Hän suutu siitä.
Vaikka anot ahkeraan,
Halus tunnustatki,
Tylyst' ei Hän vastaakkaan,
Armonsä suo ratki.

Seuraa, seuraa, syntinen,
Taivaan tiellä lasta!
Vaivaiselle köyhällen
On se mielukasta.
Sydäimestä murheinen
Vilppiä ei kannä;
Käy siis tietä autuuden,
Synti ylön anna!

Kanna syntis Herralle,
Älä yhtään peitä;

Tuomioon sun saattaa ne.
Älä niitä heitä
Lymyyn pois vain selkäs taa:
Niill' on monta jalkaa;
Pian sun ne saavuttaa,
Vallan ottaa alkaa.

Lasten esimerkkihin
Käännä sydämeistä!
Kuka kääntyy pikemmin
Kuin laps vääryydestä,
Jos hän vain saa aikanaan
Nuhdeneuvon jalon?
Sinä samoin käännä vaan
Kautta armon valon!

Nuhteet erinomaiset,
Neuvot, manaukset
Antaa Herra vakaiset
Ynnä liikutukset. (2 Tim. 3: 16)
Älä mieltäs paaduta, (Ps. 95: 8)
Kuule Herraa taivaan!
Jos et kuule, joudutpa
Ijäisehen vaivaan.

Laps myös kurituksellen
Alttiiks itsens antaa,
Nöyrin mielin isällen
Kätehen vitsan kantaa,
Vikaa anteeks anooopi
Vanhemmilta vielä,
Kyynelissä kylpeepi
Vaen ei vitsaa kiellä.

Ansaitsethan sinäkin
Vitsaa Jumalalta; (Ps. 130: 3)
Pyydä päästä kuitenkin
Vihan vitsan alta; (Ps. 6: 2. Ps. 143: 2)
Kanna vitsa Herrallen,
Tuomit' itses anna:
Ei sua rankaistuksehen
Ansios mukaan panna. (Hebr. 12: 5-11)

Ano, että armoa
Kurja sielus saisi,
Kauhun sijaan sinua
Herra riemuittaisi
Isällisell' armollaan
Kurituksen jälkeen
Eikä armon-oveaan
Panis sulta telkeen.

Hyvyytteen holhoa
Tule aina lasta, (Matt. 18: 5)
Tarkoin häntä varoa,
Ett'ei maailmasta
Pahennusta näkemään
Sattuis vaarallista (Matt. 18: 6-14)
Eikä pahaa tekemään
Ilman holhomista.

Tarvis on myös sielulles
Herran holhousta,
Että saisit onnekses
Hengen hallitusta.
Jesus, joka sieluista

Pidät hellän huolen,
Nöyriks lapsiks opeta,
Vedä kotipuoleen!

34.

Juudas.

Mitä antaa ihminen
Sielunsa lunastukseksi?

Voi, kuin nekin vaarass' on,
Jotk' on tulleet armohon!
Jumalan jo Juudaskin
Hyvin tunki kylläkin,
Vaan kuin vähään rahaan hän
Hänet suostui myömähän! (Matt. 26: 15)

Ah, voi! Rahan rakkaus
Onpi sielun kadotus.
Maksun varsin pienen vain
Juudas sielustansa sai,
Takaisin hän senkin vei,
Sieluaan ei saanut, ei.

Vielä mieli monella
On kuin juuri Juutaalla:
Pyytää pettää Jumalaa
Mutta sielun kadottaa
Rahaa rakastaessaan,
Riistaa ahnehtiessaan.

Moni hyörii, pyörii vaan,
Kuolevan ei uskokkaan
Tänään, tänä vuonnakaan,
Sit' on huono muistamaan,
Mutta muistaa maailmaa,
Kokoo tänne tavaraa.

Moni, miten Juudaskin,
Tavaransa takaisin
Maailmalle lahjoittais,
Jos niin avun sielu sais.
Mailma vastaa hänellen
Kuten papit Juutaallen:

"Mitä siihen tuleekaan,
Katso itseäsi vaan!"
Murhe tulee suuremmaks,
Mailma sangen kamalaks.
Viimein tulee kuolema,
Hirttää murheen nuoralla. (Matt. 27: 3-5)

35.

Älä käy tuomiolle
palvelijas kanssa!

Mä olen suuri syntinen
Ja rikon Herraa vastaan.
En muuta saata tehdä, en,
Kuin pahaa ainoastaan,
Sentähden luodut päälleni
Kovasti kaikki kantaa.
Ei auta hyvät tekoni.

Kanteensa saatan' antaa;
Hän lausuu: "Herra Jumala,
Tuomitse paha palvelija
Seuraani kadotukseen,
Ijäiseen ahdistukseen!
Kuvasi pois hän vaihetti,
Katalan kaupan teki,
Synneissä oikein lainehti,
Vaikk' kiivautes näki".

Ja taivaat, tähdet kantelee
Mun päälleen'. päivä sanelee:
"Säteeni sulle jalon
Toi lämpimän ja valon".
Maa, vesi, ilma sanovat:
"Tarpeekses meiltä tulivat
Sinulle ruoka, juoma,
Tuhannet lahjat kaikki muut
— Ne kukin Luojan luoma —,
Eläimet kedon, yrtit, puut
Sun palveluksees suotiin,
Sä niiden herraks luotiin.
Vaan väärin käytit valtasi;
Siis hävitköön se peräti!"

Ja tuli tuima anoo:
"Hän poltettakoon minussa!"

Kaikk' ilman tuulet sanoo:
"Hän meissä saisi kulua."

Maa, meri ahnas janoo
Ja nielis kokonahan
Kuin Koran joukon pahan. (4 Moos. 16: 1-35)

Ah, kunne kurja kuljenkaan,
Ah, kussa avun, armon saan?

36.

Ei yksikään elävä ole
vakaa sinun edessäs.

En paeta
Voi, Jumala,
Kun uhkaa lakis pyhä. (Nah. 1: 6)
Mun näet läsnä, kaukana,
Mun tieni tunnet yhä. (Ps. 139: 1-12)
En seisoa
Voi vakaana
Edessä Herran hurskaan.
Mua armahda, oi Herra!

Mä vapisen,
Kun katselen,
Kuin syntejä on mulla;
Jos vaikka kuinka tahdon, en
Voi lohdutetuks tulla.
Ne kirjassas
On muistossas
Jokainen järjestänsä.
Mua armahda, oi Herra!

Kenenkä saan
Mä auttamaan
Nyt tässä tuskassani?

Rintaani kyllä lyön mä vaan (Luukk. 18: 13)

En pääse pahastani.

Ah! Surkeus

Ja ahdistus

Sydäntä sangen vaivaa.

Mua armahda, oi Herra!

Oi, Isäni,

Sä Poikasi

Soit edestäni kuolla.

Ah, ole aina kanssani,

Mun kurjan pysy puolla,

Mua opeta,

Näin lopeta

Mull' ovat turhat murheet!

Mua armahda, oi Herra!

Oi suloinen

Sä Jesunen,

Sun veres kallis, pyhä

On turva, vaha vakainen

Kaikessa hädäss' yhä.

Suo, että vaan

Siit' avun saan,

Niin kuolemall' en kuole! (Joh. 11: 25)

Mua armahda, oi Herra!

37.

Ei mikään taida meitä
Jumalan rakkaudesta erottaa.

Henki julkein,

Täällä kulkein,

Näki Jobin elämän

Iloiseksi,

Suloiseksi,

Suuttui siitä enemmän.

Ja hän soimaa:

"Siitä voimaa

Sinuun luottamaan hän saa;

Vaan jos sallit

Lahjas kalliit

Hältä pois, hän lankeaa".

Herra soikin.

Saatan' saikin

Nähdä jumalisuuden

Pysyväksi,

Kestäväksi,

Vaikka tahtoi kaataa sen. (Jobin kirja)

Niin nyt vielä

Sen, mi tiellä

Kulkee uuden elämän,

Herra totta

Hoitoons ottaa

Vaaroiss' aina enemmän.

Tietä taivaan

Me nyt aivan

Ensi kertaa kuljemme,

Maailmasta

Katoovasta

Taivaan riemuun riennämme.

Kyllä kaataa
Monta saatan';
Ylös, ylös uudestaan!
Ollaan hartaat
Sanan karttaa
Selvää, tarkkaa tutkimaan!

38.

Maailmassa on teillä tuska.

Ei muuta kuin
Vain suurin suin
Ne naurun, pilkan pahan
Osakseen saa,
Jotk' ilmoittaa
Uskonsa Jumalahan.
Jos Herran Henki vaikuttaa,
Niin mailma aina ahdistaa
Ja hengen perään kysyy. (1 Piet. 4: 12-14)
Apuna, Jesus, pysy!

Tiedämpä mä:
Kuin kerran sä
Mun ostit verelläsi,
Sä saatanan
Ja maailman
Myös voitat kädelläsi.
Siis Jesus rakas, laupeas,
Suo armos mulle armostas,
Vie vihdoin iloon taivaan!
Mä muutoin hukun aivan.

39.

En ikänä nähnyt vanhurskasta hyljättyksi.

Ken Jumalast' ei luovu, hän
Lapsesta vanhaan isähän
Useinkin ihmetellä saa,
Mitenkä Herra johdattaa (Ps. 37: 25)
Jo ensin täällä ajassa
Ja viimein vielä taivaassa.

Oi rakkautta Jumalan!
Hän antoi Poikans ainoan. (Joh. 3: 16)
Se oli sana alussa
Vaan ilmoitettiin lihassa. (Joh. 1: 1, 14)
Lihaksi tullut Jumala
On yksin mailman auttaja.

Me halajamme taivaasen
Perässä Herran Jesuksen. (2 Kor. 5: 8)
Hän rukoilee myös tähtemme:
"Oi Isä, ota tänne ne,
Joill' on jo mieli muuttunut
Ja syntiin, mailmaan suuttunut!" (Joh. 17: 24)

Hän Isän tykö tultuaan
Lähetti Henkens maailmaan
Omistaan vaarin ottamaan,
Taivaasen luokseen tuottamaan.
Siis olkaamme, me murheiset,
Kuitenkin aina iloiset! (2 Kor. 6: 10)

Pois maailmasta luopuneet
On Jumalasta juopuneet,
Ei mailma heitä tunnekkaan;
He tuntee tuskin toisiaan,
Käydessä tiellä kovalla,
Kun silmät viel' on peitossa. (2 Kor. 3: 15, 16. 1 Sam. 16: 17)

Uus virsi Vapahtajasta
Jo alkaa täällä ajassa.
Sen perussäveleenä on
Jesuksen kuolo viaton,
Ja siin' on selvin näytetty,
Ett' on jo kaikki täytetty.

Nyt luonto, järki pimenee,
Vaan sielun silmät aukenee,
Ja pyhät halut nousevat, (Matt. 27: 45)
Ne Herraa kunnioittavat.
Myös halkee silloin sydämet,
Ne olkoot vaikka kiviset.

Vaan tekopyhä pakenee,
Hän varsin pelkää, vapisee.
Hänellä oma pyhyys on;
Hän tästä siis on osaton.
Hän elää omass' uskossaan;
Ei Herra häntä tunnekkaan.

40.

Valvokaa ja aina rukoilkaa!

Sielu rukoilee
Sekä riitelee
Vastaan himoja, (Gal. 5: 17)
Joita saatana
Siina virittää,
Pyytää piirittää,
Kun et huomaitse;
Siis sä rukoile!

Mailman iloissa
Salaa saatana
Aina vaikuttaa,
Pyytää saavuttaa
Sielun satimeen,
Iloks itselleen.
Muista, sielu, se!
Valvo, rukoile! (Luukk. 21: 36)

Mailma kavaltaa,
Voi sun langettaa.
Viel' on elossa
Käärme kavala,
Eevan pettäjä,
Alast' jättäjä.
On siis tarvista
Aina rukoilla. (1 Tess. 5: 17. Luukk. 18: 1)

Ole valvova
Kaikiss' oloissa!
Älä lihaa vaan
Päästä valtaamaan!
Mailmaa meluineen
Karta kaikkineen

Hengess' iloitse,
Valvo, rukoile!

Mailmaa ihailleet
Saavat kyyneleet
Kyllä perässä
Aina hädässä:
Mailma auttamaan
Ei sua saavukkaan.
Siis sä hylkää se,
Aina rukoile!

Mailman onnea
Sitä tavoita,
Paljon lupaavaa,
Kaikki ottavaa!
Mailman tavara
Myös on katoova.
Unhota siis se,
Aina rukoile!

Mailman kunnia,
Myrkky makea,
Älä tuotakaan
Etsi ollenkaan!
Ei se sammuta
Sielun janoa.
Jätä pois siis se,
Aina rukoile!

Aika kiiruhtaa,
Elon lopettaa.
Siis sä aikanas
Valvo asias!
Huono lihan työ (Gal. 5: 19-21)
Hylkää: joutuu yö. (1 Piet. 4: 3, 7)
Muista, muista se,
Valvo, rukoile!

Katso kaunista
Maata, taivasta, (Ilm. K. 21: 1)
Kunne kulkevat
Kaikki hurskahat
Läpi maailman
Korven kamalan!
Turvaa Jesukseen,
Ryhdy rukoukseen!

Pidä tallessa
Taivaan tavara, (Ilm. K. 3: 11)
Älä tavaraan
Vaihda katoovaan!
Halut häijyt lyö,
Estä lihan työ,
Mutta Hengen työt (2 Gal. 5: 22, 25)
Tee vain päivät, yöt!

Valvo alati
Tässä työssäsi;
Riennä sotimaan
Vähäks aikaa vaan, (Es. 6: 11-18)
Niin saat kruunun sa, (1 Kor. 9: 25)
Palmut kauniit ja (Ilm. K. 7: 9)
Taivaass' ijäti
Kiittää Herraasi.

41.

Rukous.

Vanhurskaan rukous voi paljon,
koska se totinen on.

Kaikkinaisen kiusauksen
Kautta käy tie rukoukseen.
Aivan taivaan avaimeksi
Hurskaat rukouksen keksi.
Tuulen voiman on se vienyt,
Sen on monen koetus tiennyt.

Sudeltakin suun se sulkee:
Susi suistettuna kulkee. (Dan. 6: 10, 21, 22)
Kalliotkin se asettaapi,
Vuoret myöskin musertaapi,
Särkee varsin vasaralla,
Aivan käsin koskematta.

Avaa vankihuonehetkin,
(Ap. T. 12: 5-10 ja 16, 25, 26. I Kun. 17: 17-23)
Herättääpi kuollehetkin, (Ap. T. 9: 36-41)
Halkaisee myös meren vedet, (2 Moos. 14: 10, 15, 16, 21, 22)
Sitoo Herran vihan kädet. (2 Moos. 32: 7-14)
Josua jo aikansa
Soti rukouksellansa. (Jos. 10: 12-14)

Aurinko siit' alallansa
Seisoi ihastuksissansa. —
Rukous on uskon silta,
Jota myöten joka ilta
Mennä voimme kevyisesti
Yli suruin iloisesti.

Syleillä myös Jesustamme
Voimme rukouksellamme.
Rukous on myös se tykki,
Jolla tappaa vielä nytki
Uskovainen viholliset,
Ulkonaiset, sisälliset. (Es. 6: 11, 18)

Rukoile, niin Herra kuulee! (Ps. 50: 15. Joh. 16: 23. Matt. 7: 7)
Rukoile, niin palaa, tuulee! (1 Kun. 18: 36-38. 2 Kun. 1: 10)
Rukoellen Eljaan henki
Herralta sai satehenki. (1 Kun. 18: 42-45. Jaak. 5: 17, 18)
Kun sua ohjaa Henki taivaan,
Täyttyy pyyntös varmaan aivan.

Riemuvuoden pasuunalla,
Uskon äänen huminalla
Jerikossa muurit raukes,
Jotta joka paikka aukes. (Jos. 6: 12-14, 20)
Eljas rukoili, ja veipä
Kaarne hälle lihaa, leipää. (1 Kun. 17: 1, 6)

Daniel ei nälkään kuolla
Saanut Baabelissa luolaan:
Habakuk kuin vahva tuuli
Ruokaa toi; näin Herra kuuli. (Baab. lohik. 31-38)
Kananean voima totta
Anoen ties avun ottaa. (Matt. 15: 21-28)

Hän, hän anoi monen kerran,
Kunnes heltyi sydän Herran.
Sarpatiss' ol' leski kanssa,

Jauhopivo vakassansa;
Rukoillen hän nautti niitä,
Eikä loppuneet ne siitä. (1 Kun. 17: 10-16)

42.

Ei puheessa, vaan voimassa.

Oikea uskon elämä
Ihmisess' on elävä;
Ei se ole puheessa,
Se on yksin voimassa.
Jolle Herran Hengen suo,
Uuden luonnonkin Hän luo. (Kol. 3: 10)

Joka elää Hengessä,
Hän saa voimaa, väkeä.
Uutta kieltä puhutaan,
Missä luonto uus on vaan:
Sit' ei mailma ymmärrä,
Sitä järki käsittää. (1 Kor. 2: 14)

Eriseurat siittää se,
Kun ei Henki hallitse;
Siksi, rakkahani, te
Rakentakaa uskonne
Aina Herran Hengessä,
Sillä Hän on väkevä.

Joka pyhän Hengen saa,
Ei se mieli seisahtaa:
Muitakin se matkahan
Tahto tielle taivahan;
Hänessä on rakkaus,
Se on uskon omaisuus.

Miss' on tämä omaisuus,
Kuulijaisuus siinä uus;
Parempi se uhria, (1 Sam. 15: 22)
Lausuu Herran profeetta;
Rakkaus myös täyttää lain, (Room. 13: 10)
Kuin jo lasna kuulla sain.

43.

Raadollisten ilosta Herrassa.

Iloitkaa aina Herrassa! Ja
taas minä sanon: iloitkaa!

Surulliset Siionin,
Mesekissä muukalaiset,
Majoissa kun Kedarin,
Täytyy olla asuvaist; (Ps. 120: 5)
Sielut, jotka armoa
Halaa Jesuksen,
Sielun sulhasen:
Iloitkaamme
Murheissamme;
Kanssamme on nytkin Hän. (Matt. 18: 20 ja 28: 20)

Kaikkalainen huonous,
Jossa morsian riutuu, räytyy;
Oma suuri turmelus,
Jota aina tuta täytyy;

Vaivat tämän elämän, (2 Kor. 4: 17)
Paha maailma,
Itse saatana:
Ei ne tästä
Ilost' estä,
Ett' on Ylkä seurassa. (Room. 8: 18, 38, 39)

Viheliäisyys peljättää
Ynnä tunto turmeluksen.
Kuorma kyllä väsyttää
Alla monen koetuksen.
Vaan kun, sielu, uskossa
Tässä vaivassas,
Heikkoudessas
Herraa alat'
Etsit, halaat,
Heti on Hän apunas. (Ps. 50: 15)

Armon Henki kirkastaa
Veren armon turvaksemme,
Haavain turviin pakottaa
Pakenemaan hätinemme.
Ja ken sinne pakenee,
Avun aina saa:
Jesus armahtaa,
Murheen retken,
Himmin hetken
Sijaan Herrass' ilon saa.

Taivahan tien kaidan sen,
Jota uskovainen kulkee,
Epäusko sydämen
Toisinansa varsin sulkee,
Aivan umpeen tukitsee.
Jesus avaa sen;
Häntä, sielunen,
Kiitä, mennen
Niinkuin ennen
Tietä myöten iloiten!

Vaivaloisuus rasittaa,
Kun niin sielu horjahtelee;
Sydän paha uhkuu,
Pelkää taas ja ajattelee:
"Nyt jo Herra hylkäs mun". (Jes. 49: 14)
Vaan kun vaivassaan
Armoj' anomaan
Sielu ryhtyy,
Silloin yhtyy
Jesus häntä tukemaan.

Horjuvassa haahdessaan
Sielu raukka kilvoittelee,
Meren aalloill' ollessaan
Sinne tänne horjahtelee,
Pelkää haaksirikkoa,
Toivoo satamaa
Mutta unhottaa,
Että aivan
Hyvin laivan
Itse Jesus johdattaa.

Kiusauksin saatana
Tahtoo uskon aivan kaataa,
Tulisilla nuolilla
Epäilykseen sielun saattaa.

Mut kun sielu Jesusta
Avuks huutaa vaan,
Apu annetaan,
Armo koittaa,
Sielu voittaa
Veren kautta voimakkaan. (Ilm. K. 12: 11)

Murheen pätsiin heitetään
Sielu, ruumis kokonansa,
Armo aivan peitetään,
Tuomio uhkaa hirmuillansa,
Tuskat ruumiin runtelee,
Soimaa tuntoa,
Kuolon kauhuja
Saa vain nähdä
Eikä tähdä
Kuin vain lopun hirmuja.

Vaan kun sielu tuskassaan
Avuksensa Herraa huutaa,
Turvaa yksin armoon vaan,
— Silloin Herra kaikki muuttaa:
Murheen pätsist' auttaa pois,
Sielun lohduttaa,
Mielen virvoittaa,
Sanan kautta
Uskoon auttaa,
Ruumiin tuskat lopettaa.

Jumalassa riemuitkaa
Hänen johdatuksestansa,
"Herran kiitos!" veisatkaa
Hänen ihmeavustansa,
Toivossa myös iloitkaa:
Murheet Mesekin,
Majat Kedarin
Vaihtuu maahan
Rakkaampahan,
Taivaallisiin majoihin! (Luukk. 16: 9)

Rakas Jesus, vahvista
Vaarain alla sieluamme,
Kuolemassa kirvoita
Syntisurkeudestamme,
Hengess' auta valvomaan,
Uskoss' ainiaan
Sielun turvaamaan
Rukouksin,
Anomuksin
Yksin ristinkuolemaan!

Kiitos Herran olkohon!
Kuningas Hän armollisin
Kansansa vie lepoon
Käsivarsin voimallisin, (5 Moos. 33: 27)
Uskon teillä harjoittaa,
Oikein opettaa,
Tarpeess kurittaa,
Läpi vaivan
Iloon taivaan
Ihmeisesti johdattaa.

(Sävel: Maa suur' ja avara).

Jo tänään, sielunen,
Käy tielle kaidallen! (Hebr. 3: 13)
Ei sulle lupausta
Päivästä suoda muusta.
Huomenna kenties tässä
Et ole elämässä.

Jos niin et, sielu, tee,
Kun Herra tuomitsee;
Silmänsä tarkat ovat,
Lain käskyt pyhät, kovat; (Ps. 95: 7, 8)
On aika malttaa mieltä,
Palata synnin tieltä.

"Ah, mistä alkaisin?"
Halaja ensinkin
Vain Isäs luokse tulla
— On leipää tarvis sulla — (Luukk. 15: 17)
Rukoillen Jesust' aina:

Hän voimaa sulle lainaa.
Salaiset syntisi
Myös laki kiroopi, (5 Moos. 27: 26)
Niist' yltyy Herra vihaan;
Siis älä luota lihaan,
Vaan Jesus yksin auttaa
Kuolonsa kalliin kautta.

Hän täytti koko lain;
On rakkaus Hän vain.
Siis ajattele sinä:
"Jos Hänet hylkään minä,
Niin tulen tuomituksi,
Ijäti kirotuksi".

45.

Ettekö te paljoa enempi ole kuin he?

(Sävel: Maa suur' ja avara).

Sanoa tahtoisin,
Kuink' armon tavoitin,
En ymmärrä vaan sitä,
Miks Herra huolen pitää
Minusta yli toisten
Parempain, suurenmoisten.

Niin huono olen mä,
Ett' alan nääntyä;
Vaan sieluni kun nääntyy,
Niin puoleeni Hän kääntyy,
Katsahtaa, armahtaapi
Ja sielun virvoittaapi.

Ja sielu riemuitsee,
Riemuissaan laulelee.
Vaan kun Hän armon salaa,
Taas sielu sitte palaa
Silmäämään itseänsä
Ja viheliäisyyttänsä.

46.

Ole heidän käsivartensa varahin niin myös meidän
autuutemme murheen ajalla!

(Sävel: Ah, sielun', anna vallit' Herran).

Murheella muistan elämäni:
Se tähän ast' on kulunut
Synneissä suuriss' alinomaa,
Mä niissä olen riehunut.
Nyt taakseni käyn katsomaan...
Voi, jos ei mua oliskaan!

Mua pelko pyytää maahan painaa
Ja murheen aallot vaivuttaa,
Kun syntiä tein armon päälle,
Yllyttäin vihaan Jumalaa.
Parempi, jos en ollenkaan
Olisi tullut maailmaan.

Oi, Herra Jesus, joko tunnet,
Kuink' olen aivan saastainen,
Puoleeni armokasvos käännä,
Lepytä Isä vihainen!
Rukoilen sydämestäni,
Ah, armahda, oi, Herrani!

Maailma meitä pilkkaa, polkee,
Se osa meille sallitaan;
Vaan kerran päästään tuskan alta,
Kun seuraamme me Sua vaan.
Oi, Jesus, kuule taivaassa,
Kun valitamme vaivassa!

Ei Jobin vertoo Itämaalla
Havaittu Herran pelvossa:
Hunajan hälle vuoret vuoti,
Häll' oli riistaa, mainetta.
Vanhuskin nousi, vaikeni,
Kun saapui hän ja puheli.

Vaan ilma yltyi, pauhu paisui,
Jo myrsky riehui raivoten,
Ja paha henki ilman alta
Sai Jobin suureen murheeseen.
Hän tuhkaan istui sairaana,
Vaikk' oli Herran huomassa. (Jobin kirj. 1 ja 2 luku)

Niin lopun ajalla myös tällä
Nyt villitykset pauhaavat;
Ne myrskyn lailla raivoavat
Ja kaikki maahan tallaavat;
Myös paisuvia pahoja
Myrkyllään nostaa saatana.

Jos vaikka aasit surmaisitkin
Ja kamelitkin kuoletat
— Kun niitä rakastamme raukat —,
Niin säästä sielut katalat!
Sun tykös itkein huudamme,
Lähetä Henkes luoksemme!

47.

Meidän Jumalamme tykönä on
paljo anteeksi antamusta.

Nyt ihmettä tuhlaajapojasta kuullaan:
Kun köyhyydessä hän nääntyy
Ja verhoa puuttuvi hältä ja ruokaa,
Niin isänsä luokse hän kääntyy.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon,
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Hän nousevi, jättäen laidunpaikan,
Joll' äsken sikoja kaitsi,
Ja käy isän armahan kotoa kohden,
On lempeä, hoitoa paitsi.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon,
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Suin itkevin lausuvi hän isällensä:
"Mua ottaos luoksesi vielä!
Mun nälkää, janoa kärsiä täytyi,
Ja vaipua tahdoin tiellä".
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

"Perintöni kallihin tuhlasin kaiken,
Eläissäni tyhmien lailla;
Kuitenkin armoja sulta nyt kerjään
Mä väsynyt vierahill' mailla".
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

"Pojakses en pyydä, mut palvelijakses,
Kun syntiä tein sua vastaan.
Sun orjanas ainian mielisin olla
Ja leivässäs ainoastaan".
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Vaan hänt' isä vastahan kauas jo juoksee
Ja kaulahan lankeaapi
Ja suudellen sylihinsäkin sulkee
Ja huoneesen johdattaapi.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Nyt laittavi hän pidot lihavat sangen,
Ja riemuita kunkin on määrä. —
Niin myös Isä taivahan syntisen ottaa,
Jos tiensä hylkää väärän.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Hän on kuin paimen, mi laumahan lampaan
Kadonneen korvesta saapi,
Vie riemuiten olallaan sekä kaikki
Myös ystävät riemuittaapi.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Oi, parhain Paimen, Sä rakkaudellas
Etsiskele eksyneitä,
Niin ett' olis riemua taivahat täynnä,
Kun sinne sä noudat heitä.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Oi, johdata meitä, Sä Paimen hellä,
Evankeliumin laidunmailla,
Niin tahdomme Sinua ylistellä:
Meilt' ei ole mitään vailla.

Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

Taivaisehen lammashuoneeseen sitten
Autuina me siirtyä saamme
Ja kanss' valituitten ja enkelitten
Ylistää sua, Auttajaamme.
Siis Jesuksen kiitos ja kunnia olkoon,
Kun tuhlaajapoikakin kääntyy!

48.

Etsikää Herraa, koska
Hän löytää taitaan!

(Sävel: Herra, Luoja taivasten.
" Veisatkaamme, veikkoset.)

Käänny, käänny, syntinen!
Jumala on haluinen.
Vielä nyt Hän armahtaa
Ovellesi kolkuttaa. (Ilm. K. 3: 20)

Huomaa Herran kolkutus,
Ota vastaan vaikutus
Kääntymiseks sielulles,
Autuaaksi tullakses!

Kuule! Jesus varoittaa,
Huutaa, käskee, kehoittaa:
"Kiiruusti tee parannus,
Synneistäsi lakkaamus!" (Mark. 1: 15)

Jesus kärsei kuoleman,
Avas meille taivahan,
Päästi synnin kahleista,
Elon antoi armosta.

Kuoloon ei Hän meitä sois,
Synnistä vain pyytää pois,
Vannoo itse kauttansa:
"Pidän teistä murhetta".

Nyt on aika autuuden.
Ota vaari, syntinen,
Ymmärrä ja huomaa oi:
Armon Jesus antaa voi!

Viel' on Herra armoinen;
Riennä parannuksehen!
Armon aika kiiruhtaa,
Kuolemassa loppuns saa.

Jos et käänny milloinkaan,
Vaikka kyllä kutsutaan;
Jos vain itses paadutat:
Vihaa vain niin kartutat.

Et saa sielun lepoa,
Jos et etsi Jesusta,
Joka synnin vioista
Puhdistaa sun kaikista.

Lankee Herran jalkoihin,
Puhkee kyynelvirtoihin:
Särjetty sun sydämes
Uhriks anna Jesukses!

Puplikaanin tavalla
Ano hartaudessa:
"Herra, ole armoinen,
Olen suuri syntinen!" (Luukk. 18: 13)

Luota lunastuksehen,
Ansiohon Jesuksen,
Jotta kuva Luojaasi
Sinussa niin kasvaisi!

Älä anna saatanan,
Lihasi ja maailman
Itseäsi estellä,
Kadotukseen vietellä!

Aika tääll' on lyhyinen.
Sitä seuraa ijäinen
Joko ilo enkelein
Taikka parku perkelein.

Vapisten ja pelvolla
Valvo armon aikana, (Fil. 2: 12)
Ollaksesi oksana
Jesuksessa tuoreena! (Joh. 15: 6)

Niin sä vältät helvetin,
Päätet taivaan salihin.
Suokoon tämän Jumala
Armostansa suuresta!

Ijäisesti sitte me
Häntä siitä kiitämme,
Tahdomme myös palvella
Enkelitten seurassa.

49.

Ei terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

Sodassa olen ollut, (Joh. 7: 1)
Terveenä sieltä tullut.
Sain kyllä monta nuolta
Rintaani, mut ei huolta, (Es. 6: 12, 16. 2 Tim. 2: 3)
Kun Jesukselta haavat
Voidetta hyvää saavat.

Hän on niin hyvä, jotta
Parantaa palkinnotta. (Matt. 11: 28. Jes. 55: 1)
Hän avun antaa mulle;
Mä sanon: "Kiitos sulle!"
En kyllin kiittää suulla
Hänt' osaa muiden kuulla.

Riemuinen mull' on rinta;
Minust' on kallis hinta:
Mun Jesus osti verin,
Min ristin alta perin;
Tuo ei vain tyhjä juttu,
Vaan kaikill' aivan tuttu.

Jumalall' olen rakas, (Joh. 3: 16)
Sen Jesus täysin takas.
Ja rikas olen aivan,
Kun itse Herra taivaan
Perinnön rinnallansa
Suo valtakunnassansa. (Room. 8: 17)

Elämäkertani.

Minä olen kaikki vahingoksi lukenut ja ne raiskana pidän, että minä Kristuksen voittaisin.

Koska loppui kirkkovuosi,
Olin aivan synnin suoss'.
Synnin tietty seuraus
Kuolo on ja kirous. (Room. 6: 23. 5 Moos. 27: 26. 1 Moos. 3: 19)
Pahoin pelkäsin mä niin,
Joutunenko helvettiin.

Jesus syntyi jouluna;
Siitä sain mä toivoa.
Kristus oli kuvattu,
Lunastajaks luvattu.
Enkel' lausui taivaasta:
"Rauha olkoon mailmassa!" (Luukk. 2: 14)

Vasta vuonna uutena
Aukas suuni Jumala
Laulamahan kiitosta
Uudest' armoliitosta,
Minkä maailmaan Hän toi,
Mullekin siis osan soi,

Kun Hän sillei vuotavan
Ensimmäisen pisaran
Pyhää vertään, ostaakseen (Luukk. 2: 21)
Mua sillä itselleen,
Pelastaakseen sieluain,
Puhdistaakseen ruumistain.

Järjen pitkäperjantai
Minussa myös alkuns sai,
Kidutti mun sieluain,
Miten mailma Jesustain,
Sanoi: "Jesus kuoli pois;
Ken nyt sua auttaa vois?"

Näin se myös mun peljätti:
"Suuret on sun syntisi;
Sinua ei valita,
Sull' ei suoda armoa".
Kysyin: "Mistä avun saa?"
Vaan ei ollut auttajaa.

Järki petti minua
Kauan niinkuin kiusaaja,
Tahtonut ei armoa
Omistaa vain armosta.
Pelastusta huusin, vaan
Vastaust' en saanutkaan.

Järki tahtoi täyttämään
Työt ja niitä näyttämään.
Rukoilin: "Ah, Jumala,
Mulle anna armoa!"
Uskon voima oli pois;
"Mistä sen saada vois?"

Sanottiin: "Sen Kristus suo;"
Golgataan käy ristin luo,
Ano lailla ryöväarin:
"Herra, muista muakin,

Koska tulet voimahas
Taivaan-valtakuntahas!" (Luukk. 23: 42)

Silloin vasta huomasin,
Mitä tässä tarvitsin,
Rukoilin kuin ryöväri.
Jumala sen havaitsi,
Tuli kohta auttamaan
Avarasta armostaan.

Kristus huusi kuollessaan, (Luukk. 23: 46)
Hätäännyin myös huutamaan.
Järjen päivä pimeni;
Uskon aurink' yleni;
Toivon täysikuulla — oi! —
Pääsijäinen riemun toi.

Hauta — kas! — nyt aukeni
— Pyhä halu virkosi —;
Usko, Henki sanomaan
Kiiltävissä vaatteissaan
Riensivät; mä pelkäsin,
Vallan maahan katselin.

Uskonut en uskovan'
Sanantuoja taivahan,
Hiivin hautaan katsomaan
— Sanaa Herran tutkimaan —,
Ja kun siellä katselin,
Jo mä silloin itkinkin.

Jesus seiso takanain,
Kysyi minun itkuain.
Sanoin: "Oi, en auttajaa,
Jesustani, nähdä saa!"
Silmän' oli soennut,
Häntä en mä tuntenut.

Lauseista Hän Raamatun
Näytti autetuks jo mun,
Näytti omat haavatkin.
Tuosta Hänet tunsinkin.
Muillekin vein sanomaa:
"Kaikki Hältä avun saa".

Maailma tuon huomait si,
Hulluksi mun tuomitsi,
Kuka lukemisesta,
Kuka muusta puuhasta,
Teeskelystä myös, ja niin
Hautaa mulle kaivettiin.

Niin soi Herra heluntain.
Pyhän Hengen silloin sain...
Jumalan näin Jumalaksi,
Tulin muista kamalaksi.
Silloin saapui kreikkalaiset,
Itseänsä kehuvaiset.

Arapialaisten suku
Saapui, yllä oma puku;
Sepä kerskui uskostansa,
Oli rikas tullessansa.
Tulivat myös kreettalaiset,
Varsin valehtelevaiset.

Maailma — Mesopotamia —,

Synnin sumusta niin samia,
Luuli minun lankeevaiseks,
Viinast' aivan humalaiseks. — (Ap. Tek. 2 luku)
Mik' on Hengen vaikutusta,
Mailmasta se hullutusta.

Vaan kun tuli kolminaisuus,
Muut kaikk' oli katoovaisuus;
Huusin kolminkertaisesti,
Vaikka kuinka mailma esti:

"Jumalan kolm'yhteisen
Kiitos olkoon ijäinen!"

51.

Älä niitä ensinkään pelkää,
joita sinun kärsimän pitää.

Hengelliset matkaajat!
Tyytyväiset, iloisat
Olkaa kuormaa kantaissanne,
Taivaan tietä kulkeissanne!
Jesus itse johdattaa,
Verellänsä vahvistaa.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat. (Matt. 6: 19, 20)

Usein täytyy kulkea
Kavalainkin joukossa,
Jotka syvyytteen syytää,
Multaan maahan kaataa pyytää,
Julki hyviks näyttävät,
Salaa päälle täyttävät.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Jos sun päälles tulevat
Oudot, tuntemattomat,
Niinkuin villieläväistä
Sua häätäen, niin näistä
Huuda Herraa auttamaan,
Luota, turvaa Jumalaan!
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Jos sua valheen verkkoihin
Kovin kiedottaisihin
Omassakin kotonasi,
Kärsi tuota puolestasi:
Saatana ei saavuta,
Vaikk' on hällä apua.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Jos sun köyhyys käsittää,
Nälkä tahtoo näännyttää,
Eikä auttajata sulla
Ole eikä tahdo tulla,
Turvaa silloin Jumalaan,
Kaikkein apuun, auttajaan!
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Jos sun Latsaruksena
Täytyy maata vuoteessa,

Tyydy aina teihin taivaan!
Älä suutu, väsy vaivaan!
Kyllä murheen sumusää
Pian poistuu, selviää.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Sieluas jos ahdistaa,
Mieltäs soimaa, rasittaa,
Jotta täytyy tuskitella,
Sydämessäs valitella,
Muista, että saatana
Ampuu tulinuolia!
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Jos sua parvi pahoja
Soimaa, sortaa aiheetta,
Älä sentään huoli heistä,
Ota vaari Herran teistä!
Liiaksi se arkailee,
Joka koiraa karkailee.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Kaikk' on paljon kärsineet,
Jotk' on taivast' etsineet.
Jos et sinä kärsi näitä,
Et saa viettää taivaan häitä.
Murheest' iloon saavutaan,
Häpeästä kunniaan.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Ristin tie on talvitie,
Joka suoraa päätä vie
Halki soiden, poikki jäiden
— Kautta kiusausten näiden —
Jos sull' outo tie on tää,
Niin on huono matkas pää.
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Vaan jos hyvin päättyypi
Maailmasta matkasi,
Otetaan sua riemuin aivan
Vastaan satamassa taivaan,
Kussa saat sä todistaa:
"Tääll' ei tarvis valittaa!"
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Siellä ilo, autuus on
Täydellinen, loputon.
Rientäkäämme! — muutoin jäämme;
Sinne, sinne pyrkikäämme
Siihen iloon asumaan,
Joka taivaass' annetaan!
Mailmalliset katoovat,
Vaan ei taivaan tavarat.

Armon lapset ahdistetut,
Jesuksehen istutetut,
Teill' on tieto tunnossanne,
Ett' on Jesus joukossanne,
Maailmasta luopuneet,
Jesuksehen juurtuneet.

Jesus antaa taivaan mannaa;
Huutakaatte Hosiannaa!
Iloitkaatte, riemuitkaatte,
Kiitos Hälle veisatkaatte,
Joka teitä virvoittaa,
Synnin siteet kirvoittaa!

Auttamaan Hän tuli tänne,
Näki teidät veressänne
Puolikuolleena tiellä,
Sitoi haavanne, vei vielä
Majahan ja isännän
Hoitoon antoi hyvähän. (Luukk. 10: 30-35)

Hän ne sanoo isänniksi,
Käskee toisten korjaajiksi,
Joille Hän suo valistuksen
Ynnä Hengen todistuksen.
Kaksi penninkiä nuo
Monelle Hän vielä suo.

Kärsiä Hän käskee vielä
Ajan, jonka Hän on tiellä;
Palatessaan lupaa maksaa,
Käyttää aina armotaksaa. —
Rakkaudesta toisia
Hoitaissa ei suututa.

53,

Minä annan lahjaksi.

(Sävel: Jesus kunnian kruunun kantaa).

Kerjäläiset hengelliset,
Toisianne rohkaiskaa,
Kerjäämähän ruvetkaa
Isannalta Jesukselta!
Hän vain yksin lahjoittaa,
Muilta emme mitään saa.

Kerjäläiset katuvaiset,
Puhdistusta pyytäkää
Ynnä uutta elämää
Jesukselta suloiselta!
Hän teit' yksin uudistaa,
Verellänsä puhdistaa.

Kerjäläiset itkeväiset,
Virvoitusta sielulle
Pyytäkää ja mielelle
Jesukselta armiaalta,
Joka teissä Hengellään
Muuttaa mielen tykkänään!

Kerjäläiset murheelliset,
Joit' ei suinkaan huvita
Tavaroineen maailma,
Jesukselta Antajalta

Uutta maata anokaa! (Ilm. K. 21: 1)
Häneltä sen myöskin saa.

Kerjäläiset viheliäiset,
Synnin tuntoon vajonneet,
Toivosta jo luopuneet,
Jesustanne Auttajaanne
Pyytäkääte hätähän!
Ensin auttaa teitä Hän.

Kerjäläiset kaikellaiset,
Jotka kulkee kerjuulla,
Pyytäin armost' armoa
Jesukselta laupeaalta,
Häntä ylistelkөөtkin
Sydämellään, suullaankin!

54.

Me olemme Jumalan perilliset ja
Kristuksen kanssaperilliset.

Auta, Jesus, uskomahan,
Kulkemahan
Sitä tietä tasaista,
Jota itsekin maan päällä
Kuljit täällä:
Rakastamaan opeta
— Niinkuin tulee — lähimmäistä,
Muista näistä
Enemmän vain Sinua!

Auta, Jesus, kärsimähän,
Tyytymätön
Sinun tahtoon ainiaan;
Toivossa suo risti kantaa,
Itsen' antaa
Sinun haltuus kokonaan;
Apu ollos ilossani,
Murheessani,
Neuvo armoos luottamaan!

Auta, Jesus, itsellesi
Omaksesi
Veres kautta minua!
Mua valittujes kanssa
Kokonansa
Maailmasta erota!
Vahvista mun voimiani,
Uskoani
Läpi mailman kulkeissa!

Auta, Jesus, lähteissäni,
Päästessäni
Maailmasta pahasta;
Suo mun tulla osalliseksi,
Perilliseksi
Kanssas itse taivaassa:
Ijäti saan Sua kiittää
Sitten siitä
Armostasi suuresta.

55.

Ruumiini ja sieluni
iloihsee elävssä Jumalassa.

Herra tässä paikassa
Onpi totisesti. (1 Moos. 28: 16)
Mikä meitä Herrassa
Iloitsemast' esti,
Vaikka hulluiks herjataan
Kaikki katuvaishet,
Viisaiks julistetaan vaan
Pahat paatuvaishet!

Ruumis, sielu iloihsee
Lunastuksehansaa, (Ps. 84: 3)
Ansiosta kiittelee
Yksin Jesustansaa;
Puolestamme vaivoissa
Hän ol' ijäisissä,
Päästi pahan pauloista,
Itse helvetistä. (Kol. 2: 15)

Vaikka loppu maailman
Käy jo lähemmäksi,
Verivirta Karitsan
Ei käy kylmemmäksi:
Vielä voi se kirvoittaa
Synnin kahlehista,
Vieläkin se virvoittaa
Mielen murehista.

Virret muut ne vanhenee;
Karitsaa vain yhä
Uusin virsin kiittelee
Herran Siion pyhä.
Mailma katsoo oudoks tään,
Kun ei ole nähnyt
Eikä nähdä pyydäkkään,
Mit' on Jesus tehnyt.

Kiittäkäätte Karitsaa
Kaikki uskovaihet!
Ylistystä veisatkaa
Armon sukulaishet!
Ynnä yhdell' äänellä
Ylistäkää Isää
Sekä Pyhää Henkeä,
Joka voimaa lisää!

56.

Autuaita ovat ne ihmiset,
jotka sinun pitävät väkenänsä.

Tänne, Jesus, sanaas pyhää
Kokoonnuihme kuulemaan.
Tykönämme pysy yhä,
Auta yhteen saapumaan
Meitä luokses mielessämme,
Että mailmast' eriämme.

Pimeä on järki meillä
Sielun silmä sokea,
Johdata siis Henkes teillä;
Siellä sielu valista!
Mielemme sä uudistaos,

Sydämemme puhdistaos!

Jesus, Isäs kunnian valo, (Hebr. 1: 3)
Joka paistat ainiaan,
Ole sielun ilo jalo,
Johda rauhan satamaan!
Silmät, korvat, suu ja kieli
Hallitse ja koko mieli!

57.

Sinun Sanas on minun jalkaini
kynttilä ja valkeus minun teilläni.

Sanastasi kiitän Sua,
Jolla, Jesus, johdot mua.
Anna minun kuulla sitä,
Suo sen sielussani itää;
Auta Sua rakastamaan,
Lähimmäistä holhoamaan!

Selvä käskysi on meillä
Kulkemahan rauhan teillä.
Suo, ett' arkiona aina
Sielu on kuin sunnuntaina
Täytettynä Hengelläsi,
Kuten Sinun templissäsi!

Suo mun elinaikanani
Pitää huolta sielustani!
Uskoin, toivoin auta vielä
Kulkemaan mua taivaan tiellä!
Uskovistas vaari ota,
Kunnes päättyy synnin sota!

58.

Hän rakasti meitä ensin.

Jumala on rakkaus, (1 Joh. 4: 16)
Jesus siit' on takaus.
Mitä siis nyt puuttuu?
Rakkautta meiltä myös
Vaatii Herra uskon työssä;
Siinä kaikki muuttuu.

Joka tahtoo Jumalaa
Yli kaiken rakastaa,
Ei hän huoli muista;
Ruumiin joka jäsenen
Tässä työssä rakkauden
Alati hän suistaa.

59.

Anna ties Herran haltuun!

Mä kaikkeni: sieluni, ruumihini
Tuon, Herra, sun haltuhus, huomahasi
Mull' on ilo siitä
Kun kaitset sä niitä
Sun sauvallasi. (Ps. 23: 2, 4)

60.

Usko on vahva uskallus
niihin, joita toivotaan.

Usko on se kirkko,
Jossa sielu virkoo,
Alkaa eloaan.

Halu on se jalka, (Ps. 42: 2, 3)
Jolla sielu alkaa
Ensin kulkemaan.

Toivo on se polku.
Jota myöten kulku
Ensin aljetaan.

61.

Avukses huuda minua hädässäs!

Joka luottaa Herraan taivaan
Alla ankarankin vaivan,
Aina Herra häntä kuulee, (Ps. 65: 3)
Häpeään ei siis hän tule.

Vaikka mailma tahtois niellä,
Hän vain kestää, pysyy tiellä.
Herra hänelle voimaa antaa,
Käsissään Hän hänet kantaa. (Ps. 91: 12)
Kuka voikaan voittaa sitä,
Jonka puolta Herra pitää? (Room. 8: 31)
Ei hän huku minkään kautta;
Itse Herra häntä auttaa.

62.

Joka syö minun lihani ja juo minun
vereni, hänellä on ijankaikkinen elämä.

Hartaasti halua sydämen',
Ett' kallis veri Jesuksen
Niin sielussani vaikuttais,
Ett' oikein Hänet nähdä sais, (Joh. 20: 27-29)
Ja taivuttais niin mieleni,
Ett' tuosta kiittäis kieleni;
Mä sitte jo maan päällä — kas —
Olisin aivan autuas. (Luukk. 1: 45)

63.

Minä teen sinun valituksi murheen pätsissä.

Hyvin Herra kaikki teki:
Silloin, kun Hän hyväks näki,
Pani surun suitsimiksi,
Pahat päivät pätsimiksi,
Ajoi niillä viisaasti,
Synnin orjan seishti. (2 Kor. 7: 10. Matt. 5: 4)

64.

Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on suloinen!

Kyllä Herra huolen pitää:
Kasvattaa sen, mikä itää,
Sijallaan suo satehen,
Antaa aamukastehen,
Armosta myös poutaa antaa,
Kasvun korjuusenkin kantaa.

Herra on mun kaitsijani, (Ps. 23: 1)
Jesus edesvastaajani; (1 Joh. 2: 1)
Hän on minut ostanut,
Tielle käymään nostanut,
Avun aina mulle tuottaa.
Häneen, sieluni, saat luottaa.

Mua johdattaa Hän vielä
Kaitaisella taivaan tiellä.
Järki ei voi johdattaa,
Sielun sairaaksi vain saa.
Pois siis, järki, jää nyt siitä!
Siinä ei sun neuvos riitä!

Tule, Pyhä Henki, täytä
Herran työ ja apu näytä,
Synnin haavat sitele,
Hellin hoida, pitele;
Anna usko, kuuliaisuus,
Rakkaus: uskon ominaisuus!

Kiitos armon antamastas,
Käsissäsi kantamastas!
Kiitos Sulle ijäinen!
Rakkaampaa en tiedä, en!
Kiitos voiton Ruhtinaalle,
Korkeimmalle Kuninkaalle!

65.

Kasvakaamme kukin täydeksi mieheksi!

Sitä suloisuutta, oi,
Jonka Herra antaa!
Tuntea vain ne sen voi,
Jotka sitä kantaa.
Riemun henki heiluttaa
Uskovaisiansa
Kuni äiti lastansa
Käsivarsillansa.

Äiti tahtoo lastansa
Siten suuremmaksi.
Samoin tahtoo Jumala
Lastaan autuaaksi,
Että mies siis tulisi
Hengen mitan mukaan, (Es. 4: 11-16)
Taivaan tietä kulkisi,
Eikä hukkuis kukaan.

Tämä Hengen huvitus
On myös tarpeellinen,
Että näkyis erotus,
Ken on hengellinen;
Eihän Henki vaikuta,
Jos ei sitä ole,
Eikä ilman tarvista
Koskaan Henki tule.

Jotka nousta tahtovat
Turmeluksen suosta,
Henkeä he anovat
Auttajakseen tuosta.
He sen hyvin näkevät,
Ett'ei itse jaksa,
Eikä omat väkevät
Voimat mitään maksa.

66.

Me hullut pidimme hänen elämänsä tyhmänä.

Ruumihini riemuitsee
Herran hyvyydestä,
Sieluni myös iloitsee (Ps. 8: 43)
Armon kyllyydestä
Nyt jo täällä vaivassa,
Mitä sitte taivaassa,
Miss' ei mikään estä!

Siell' on kiitos aina suuss':
"Oikein Herra kosti". (Hebr. 10: 30. Room. 2: 6)
Siell' on virsi aina uus,
Että Jesus osti
Viheliäisen syntisen,
Helvetin perillisen
Helvetistä nosti.

Meist' ei silloin maailma
Sanokkaan: "Te hullut!" (Viis. Kirj. 5: 1-17)
Siellä kaikki sinua
Sanoo: "Terve tullut!"
Yhtyä sä virteen saat,
Jonka alkaa autuaat,
Pelastetut hullut.

Siell' ei ole saatana
Tahtomassa niellä (Ilm. K. 20: 10)
Eikä epäuskoa
Niinkuin täällä vielä.
"Vanhat ovat kadonneet,
Kaikki uusiks muuttuneet," (2 Kor. 5: 17)
Näin saa laulaa siellä.

67.

Meidän Jumalaamme kiittää on kallis asia.

Veisatkaamme, veisatkaamme
Kiitos Jumalalle,
Huvitukset kaikki muut
Jättäin maailmalle! (Ps. 73: 25, 26)

Iloitkaamme, iloitkaamme!
Yks on Paimen meillä,
Joka meitä johdattaa
Matkoilla ja teillä. (Ps. 23. Joh. 10: 11)

Riemuitkaamme, riemuitkaamme!
Meill' on sama Henki,
Joka lahjaks annettiin
Herran pyhilleenki. (1 Kor. 2: 12)

Puhukaamme, puhukaamme

Jesuksesta vaan me!
Osan aina runsaamman
Hänestä niin saamme.

Kehukaamme, kehukaamme
Häntä keskenämme,
Niin kentiesi joku käy
Vielä perässämme.

Etsikäämme, etsikäämme
Elo tulevaista,
Jota joskus täällä jo
Saamme hiukan maistaa.

Kulkekaamme, kulkekaamme
Ilman pelkäämättä!
Auttamatta omiaan
Ei voi Jesus jättää.

Kärsikäämme, kärsikäämme
Joka kiusausta!
Murheen jälkeen Jumala
Antaa lohdutusta.

Toivokaamme, toivokaamme,
Vaikka järki kieltää!
Eihän luonto ymmärrä
Herran Hengen mieltä. (1 Kor. 2: 14)

Uskokaamme, uskokaamme
Herran lupausta,
Vaikk'ei siinä oliskaan
Yhtään todistusta!

Rukoilkaamme, rukoilkaamme
Ilman lakkaamatta, (1 Tess. 5: 17)
Maailmasta milloinkaan
Mitään huolimatta!

Kiittäkäämme, kiittäkäämme
Kaikkein kauas kuulla
Herran töitä suuria
Sydämellä, suulla! (Ps. 145: 10-12)

Lähtekäämme, lähtekäämme
Niinkuin vieras väki! (Ps. 120: 5)
Autuas on kansa, kun
Kotomaansa näki.

Rientäkäämme, rientäkäämme
Kohden kotomaata! (Hebr. 11: 13-16)
Turhuudellaan tyydyttää
Maailma ei saata.

Huutakaamme, huutakaamme!
Ylhäältä' avun saamme. (Ps. 50: 15)
Hitaiksi jos tulemme,
Taas me rukoilkaamme! (Room. 12: 11)

Anokaamme, anokaamme
Uutta herätystä!
Joka päivä tarvitaan
Uskon ennennystä.

Pyytäkäämme, pyytäkäämme
Jesus uskoin tuta!
Paljain liikutuksin ei
Oikein perustuta.

Raketkaamme, raketkaamme
Huone kalliolle, (1 Piet. 2: 4-8)
Autuutemme perustus
Herran ansiolle!

Ottakaamme, ottakaamme
Rakentajaksemme
Kulmakivi, perustus,
Patsas — Jesuksemme! (Ap. Tek. 4: 11. 1 Kor. 3: 11. Es. 2: 20-22)

Joutukaamme, joutukaamme!
Taivaass' iloitsevat
Taivaan sotajoukot, kun
Meitä vartoilevat. (Luukk. 15: 7, 10)

Kiittäkäämme, kiittäkäämme!
Armost' ainoastaan
Autuus meill' on, vaikka kuin
Järki sanois vastaan. (Es. 2: 8)

68.

Mikä on ihminen, että häntä muistat!

Ah, kuinka ihmeellisesti
Jumala murheeni pitää!
Mun mieleni ja kieleni
Ain ylistäköön sitä!

Hyvyyttä Herran veisatkoot
Pienetkin suurten kanssa,
Ja Hänen töitään tutkikoot
Jokainen kohdastansa! (Ps. 148: 12, 13)

69.

Kiitos! Kiitos! Kiitos!

Kiitä, sieluni, Herraa, ja
kaikki mitä minussa on,
Hänen pyhää nimeänsä!

Kiitos Herran, joka kuulee
Kurjan huudon taivaasen! (Ps. 65: 3)
Kiitos Herran, joka tulee
Virvoittamaan vaivaisen! (Matt. 11: 28)
Kiitos Herran, joka antaa
Armostansa autuuden! (Es. 2: 8)
Kiitos Herran, joka kantaa
Sanassansa totuuden! (Ps. 33: 4)

Kiitos Herran, joka osti
Meitä Poikans verellä!
Kiitos Herran, joka nosti
Väkevällä kädellä!
Kiitos Herran, joka päästi
Sielun synnin siteistä! (Ps. 116: 8)
Kiitos Herran, joka säästi
Tuomittua syntistä!

Kiitos olkoon Jesukselle!
Hän on kaikki täyttänyt. (Joh. 19: 30)
Kiitos olkoon Jesukselle
Hän on sen myös näyttänyt.
Kiitos olkoon Jesukselle,

Joka tuli mailmahan!
Kiitos olkoon Jesukselle,
Joka voitti saatanan! (Kol 2: 15)

Kiitos olkoon Jesukselle,
Kun mun ruokkii isoovan! (Luukk. 1: 53)
Kiitos olkoon Jesukselle,
Kun mun juottaa janoovan! (Ilm. K. 21: 6. Jes. 55: 1. Joh. 4: 10)
Kiitos olkoon Jesukselle,
Kun Hän tuli avuksi!
Kiitos olkoon Jesukselle,
Kun Hän Hengen lahjoitti! (Ap. Tek. 2: 23)

Pyhän Hengen olkoon kiitos,
Joka aina lohduttaa!
Pyhän Hengen olkoon kiitos,
Joka oikein johdattaa!
Pyhän Hengen olkoon kiitos,
Kun Hän sielun virvoittaa!
Pyhän Hengen olkoon kiitos,
Kun mun täältä kirvoittaa!

*** END OF THE PROJECT GUTENBERG EBOOK KORVEN KAIKUJA: HENGELLISIÄ LAULUJA ***

Updated editions will replace the previous one—the old editions will be renamed.

Creating the works from print editions not protected by U.S. copyright law means that no one owns a United States copyright in these works, so the Foundation (and you!) can copy and distribute it in the United States without permission and without paying copyright royalties. Special rules, set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to copying and distributing Project Gutenberg™ electronic works to protect the PROJECT GUTENBERG™ concept and trademark. Project Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you charge for an eBook, except by following the terms of the trademark license, including paying royalties for use of the Project Gutenberg trademark. If you do not charge anything for copies of this eBook, complying with the trademark license is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose such as creation of derivative works, reports, performances and research. Project Gutenberg eBooks may be modified and printed and given away—you may do practically ANYTHING in the United States with eBooks not protected by U.S. copyright law. Redistribution is subject to the trademark license, especially commercial redistribution.

START: FULL LICENSE
THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg™ mission of promoting the free distribution of electronic works, by using or distributing this work (or any other work associated in any way with the phrase “Project Gutenberg”), you agree to comply with all the terms of the Full Project Gutenberg™ License available with this file or online at www.gutenberg.org/license.

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg™ electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg™ electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to and accept all the terms of this license and intellectual property (trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy all copies of Project Gutenberg™ electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg™ electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. “Project Gutenberg” is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg™ electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg™ electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg™ electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation (“the Foundation” or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg™ electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual

work is unprotected by copyright law in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg™ mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg™ works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg™ name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg™ License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg™ work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country other than the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg™ License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg™ work (any work on which the phrase “Project Gutenberg” appears, or with which the phrase “Project Gutenberg” is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere in the United States and most other parts of the world at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org. If you are not located in the United States, you will have to check the laws of the country where you are located before using this eBook.

1.E.2. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is derived from texts not protected by U.S. copyright law (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase “Project Gutenberg” associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg™ trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg™ electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg™ License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg™ License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg™.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg™ License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg™ work in a format other than “Plain Vanilla ASCII” or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg™ website (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original “Plain Vanilla ASCII” or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg™ License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg™ works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg™ electronic works provided that:

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg™ works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg™ trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, “Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation.”
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg™ License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a

physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg™ works.

- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg™ works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg™ electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the manager of the Project Gutenberg™ trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread works not protected by U.S. copyright law in creating the Project Gutenberg™ collection. Despite these efforts, Project Gutenberg™ electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain “Defects,” such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the “Right of Replacement or Refund” described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg™ trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg™ electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH 1.F.3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you ‘AS-IS’, WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg™ electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg™ electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg™ work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg™ work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg™

Project Gutenberg™ is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need are critical to reaching Project Gutenberg™’s goals and ensuring that the Project Gutenberg™ collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive

Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg™ and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation information page at www.gutenberg.org.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non-profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification number is 64-6221541. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's website and official page at www.gutenberg.org/contact

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg™ depends upon and cannot survive without widespread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine-readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit www.gutenberg.org/donate.

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: www.gutenberg.org/donate

Section 5. General Information About Project Gutenberg™ electronic works

Professor Michael S. Hart was the originator of the Project Gutenberg™ concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For forty years, he produced and distributed Project Gutenberg™ eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg™ eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as not protected by copyright in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our website which has the main PG search facility: www.gutenberg.org.

This website includes information about Project Gutenberg™, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.